

Nevinné hry

Názov poviedky: Nevinné hry

Autor textu a banneru: Tessa

Pairing: DM/JSP

Žáner: romantika

Varovanie: slash, sex, vulgarizmy

Popis: Túžba vie byť zradná a občas nečakaná. Hlavne, ak prekvapí a pripraví nás o rozum. A potom prídu problémy. Tentoraz však celkom očakávané.

Upozornenie: Poviedka písaná vo forme drrabblov - 5 x 100! (okrem poslednej kapitoly)

1. časť

1/100

Dvere na kuchyni sa rozleteli, len aby v nich zastal s rozviaťtými vlasmi a nahnevaným výrazom v tvári. Jediným trhnutím sa zbavil plášťa a podišiel k vystrašene zízajúcej manželke.

Keď ju bez milosti chňapol za vlasy a prinútil ju pokľakúť, zdvihla k nemu oči.

„Harry,“ šepala roztraseným hlasom, ale on si iba pohotovo rozopol poklopec nohavíc.

„A cucaj, suka!“

Neprotestovala. Miesto toho sa rozochvenými rukami chopila jeho stále štíhlych bokov a jazykom sa dotkla polovzrušeného penisu, ktorý sa vyvalil z nohavíc von.

Jej manžel zastonal a zovretie ruky v hustých vlasoch zosilnelo.

Behom pár minút sa jej urobil do úst.

2/100

Nestačilo mu to.

Posotil ju a nešetrne priľahol, stále bolestne vzrušený. Gombíky na jej kvetovanej blúzke sa rozleteli po celej miestnosti, keď ju roztrhol. Sukňa skončila vyhrnutá na jej plnších bokoch a z nohavičiek ostal iba zdrap bavlnenej látky.

Ústami sa nešetrne prisal na jej bradavky. Sal, cmúľal a hrýzol, kým ruka spracovávala dobre známu vlhkú škáročku. Vnikol do nej prstom.

Žena ležiaca pod ním zaúpela a zahryzla si do pery.

„Urobím ti to tak, ty suka, ako si ešte nezažila. Budeš prosiť, aby si dostala viac,“ šepkal chrapľavým hlasom.

Ginny sa roztrasene nadýchla, neschopná pohnúť sa. Oči pevne zavreté.

3/100

Vykrikla, keď do nej vnikol. Tvrdo a prudko. V dlaniach jej drvil prsia a zjavne si to užíval. Zvíjala sa pod ním a stonala, bezmocná, celkom mu podrobená.

Kuchyňa sa triasla v samotných základoch, kým polievka na sporáku ticho bublala.

O chvíľu neskôr sa z nej manžel odvalil, ťažko oddychujúc.

Aj ona lapala po dychu. „Nebolo to zlé, však? Na prvý raz,“ podotkla a nežne ho pobozkala na líce.

Harry na ňu pozrel. „No, nie som si celkom istý.“

„Za to ten tvoj fešák si istý bol. Ved' stál ako stožiar, Harry!“

„Ale musíme si pri tom aj nadávať?“ zavrčal.

4/100

Pomohol jej vstať i upraviť sa. A sám sa ustrojil. Potom si sadol za kuchynský stôl, stále ešte nesvoj. A trochu vyvedený z miery.

Mala pravdu. Stál mu už len z tej predstavy a to divadlo bolo celkom dobré, ale...

Položila pred neho tanier polievky. „Počul si Hermionu. Sexuálny život si treba v zrelom veku trochu spestriť. Boli za poradcom. Ty si tam ísť odmietol, takže sa nebráť aspoň tomuto. Je to stále lepšie, akoby som nad tebou mala stáť v latexe ako nejaká domina!“

Harry si povzdychol. „Toto som fakt nepotreboval počuť, Gin.“

Mykla plec. „Na Rona to zaberá!“

5/100

Harry si všimol sovu, ktorá pristála na kuchynskom parapete a vstal, aby jej otvoril. Odviazal jej z paprčky list a usmial sa.

„To je od Jamesa,“ oznámil manželke.

„Tak to otvor a prečítaj ho nahlas,“ vyzvala ho, kým otvorila rúru, aby sa pozrela, v akom stave je dusené mäso. Kuchyňa zaplnila nádherná vôňa a Harrymu zaškvrkalo v žalúdku napriek tomu, že mal v sebe polievku.

Najstarší syn ich srdečne pozdravoval a povedal, že pricestuje o týždeň. Čakala ho posledná skúška, ale veril, že ju zvládne. Zároveň im oznámil, že získal to vytúžené pracovné miesto.

Harry s Ginny boli naozaj nadšení.

2. časť

1/100

James od seba odsunul tanier s nedojedenou večerou. Na zákusok ani nepozrel. Napriek tomu ostal v kuchyni, aby sa so svojimi rodičmi pohovárал.

Napokon to bola Ginny, ktorá sa utiahla do spálne ako prvá a Harry so synom osamel. „Mama je šťastná, že si nazad, ale...“ ukončil tváriac sa neurčito, „ja si nie som istý, či si spokojný.“

„Vybral som si to dobrovoľne,“ odvetil James. Jeho oči sústredene civeli na oheň v kozube. „Myslím, že som ani lepšie nemohol urobiť. Veď vieš, že toto povolanie nie je pre starých corgoňov.“

Harry sa rozosmial. „Jamie! Veď nemáš ešte ani tridsať, premerlina!“

2/100

„Ocko, som spokojný so svojou voľbou, naozaj.“

Harry prikývol, i keď sa mu to stále nepozdávalo. „Vždy si bol ako dieťa živel, ale v poslednom čase mám dojem, že ste sa s Alom museli nejako vymeniť. Si pokojnejší a rozvážnejší, zatiaľ čo on je divší ako boli tvoj dedo a môj krstný otec dokopy.“

Jamesovu tvár ozdobil neveselý úsmev. „Alebo som jednoducho dospel.“

„Alebo,“ pripustil Harry a odpil si z piva, ktorému už pred chvíľou klesla pena.

„Kedy nastupuješ?“

„Pozajtra. Dúfal som, že prídem skôr a strávime spolu viac času, ale nevyšlo mi to. Pôjdete so mnou zajtra na nákupy?“

3/100

Harry sa vrátil do spálne. Bol rád, že má syna doma, ale nemohol sa zbaviť dojmu, že tu čosi nehrá. James bol vyslovene smutný.

„Myslím, že je v tom nejaká ženská,“ zamrmal, keď sa bezmyšlienkovite vyzliekal a vešal si veci na operadlo stoličky.

„Povedal ti niečo?“

„Mmm,“ zamrmal a pokrútil hlavou. „Vážne ho vôbec nespoznávam. Má taký uprený pohľad a všimla si si, ako šikovne sa vyhol odpovedi, keď si sa spýtala, či niekoho má?“

Ginny si povzdychla. „V týchto veciach bol vždy uzavretý, takže ma to neprekvapuje.“

„Zajtra chce ísť na nákupy do Šikmej. Pôjdeš s nami?“

Nemohla odmietnuť.

4/100

James sa zastavil uprostred ulice. „Dofrasa! Celkom som zabudol. Budem potrebovať pár poriadnych habitov.“

„Práve som sa ťa chcela opýtať, či nezájdeme k madam Malkinovej,“ usmiala sa naňho.

Všetci traja zamierili do uličky, kde sídlil obchod s ručne šitými odevami na mieru. Madam Malkinová mala dobrú povest' a odvádzala kvalitnú prácu.

Kým mu mama vyberala pár nových košiel' a otec sa venoval výberu kravát, asistentka krajčírky ho rýchlo premerala upierajúc naňho veľké hnedé oči a široký úsmev.

Dokázal jej ho síce opätovať, ale to bolo všetko. Z obchodu vyšli obťažkaný novými taškami a s prísľubom, že habity dodá na čas.

5/100

„Fajn, že si nazad,“ usmial sa Hugo a potľapkal bratranca po pleci. „Chystáme sa von, pridáš sa?“

Súhlasil. Nie, že by mal chuť oslavovať, ale pripíť sa, to už áno.

Teddy Lupin sa opieral o dvere a tváril sa netrpezlivo. „Pohnite, musíme ešte vyzdvihnúť Vicky!“

V bare U chrabrého rytiera bolo plno. Sedeli celkom vzadu v kúte miestnosti, odkiaľ mal výhľad na celý lokál. Málo rozprával, viac pil.

Tedy si hrkútal s Vicky a Hugo sa bavil s Archiem, ktorý si len pred chvíľou prisadol a otočil sa k nemu. „Prepáč, kamoško, ale neviem si ťa ako profesora ani predstaviť.“

3. časť

1/100

James si balil posledné veci, ktoré mohol ešte potrebovať. Jeho tvár bola vážna. Dokonca by sa dalo povedať, že niesla stopy smútku. Hlbokého, ktorý mal svoje korene zapustené až na samotnom dne jeho duše.

Bolo dobre, že sa rozhodol pre zmenu. A bolo ešte lepšie, že opustil Edinburgh. To, čo sa tam stalo...

Privrel oči.

Ani po tom čase mu nebola príjemná spomienka na pohrdavý smiech, či ten povýšenecký pohľad. A to len preto, že ich prichytili spolužiaci.

Dovtedy mu Aidan všetky nežné pozornosti s vervou oplácal. Stačilo príliš málo, aby sa všetko zvrtilo a obrátilo proti nemu.

Vrátane jeho.

2/100

Strhol sa a jeho mladšia sestra dotknuto cúvla. Povzdychol si a objal ju, pretože presne to chcela urobiť pred chvíľkou ona.

„Neplíž sa ku mne odzadu ako duch, ak nechceš, aby som ťa preklial, drobec,“ varoval ju s úsmevom, ktorý neniesol známky zvyčajnej veselosti.

Lily zdvihla hlavu a zabodla doňho prenikavé modré oči. „Už dávno nie som drobec. Mám dvadsaťdva, ak si nepostrehol!“

„Ale postrehol, drobec. Postrehol.“

Lily si iba povzdychla a sadla si na jeho posteľ. „Ako ti je? Zvládaš to... lepšie?“

James mykol plecami. Stále sa o tom nerád bavil, ale Lil bola jediná, komu sa dokázal zdôveriť.

3/100

„Myslím, že to bude chcieť ešte nejaký čas,“ poznamenal napokon. Urobil gesto rukou a jeho kufor sa uzavrel.

Lily vždy fascinovala táto jeho schopnosť, ktorú ako jediný podedil po otcovi. Bezprútiková mágia mala rozhodne svoje čaro. A tiež postrehla, že jej brat by rád zmenil tému a meno Aidan by rád nepočul. Možno do konca života.

S tým nemala žiadny problém. „Jane Fosterová, ktorá so mnou robí v kancelárii pre vzťahy s raráškami mi povedala, že na Rokforte učí Malfoy.“

„Scorpius? Myslel som, že ten ešte študuje.“

Lily pokrútila hlavou. Tmavé vlasy s ryšavým odleskom jej poskočili na útlých pleciach.

4/100

„Draco Malfoy?“

Prikývla. „Hej. Je tam vraj už tretí rok a je rovnako hrozný ako bol kedysi profesor Snape. Ale plusom je vraj to, že je férový.“

James iba pokrčil ramenami. Ten človek ho vôbec nezaujímal.

„Čo máš nové ty? Ešte stále si s Brianom?“

Lily odvrátila pohľad. „Nie. Vykľul sa z neho kretén.“

Pre isototu sa na podrobnosti nepýtal. Keď to spravil naposledy, takmer spáchal vraždu, pretože ten predošlý to na jeho sestru skúsil hneď na prvom rande. Nechápal, prečo si zakaždým vyberá rovnaké typy.

Idiotov nahodených v lacnej koženke so sebavedomým výrazom. Hlupákov s obmedzeným počtom mozgových buniek.

5/100

„Si si istý, že máš všetko?“

Ginny ho naposledy objala. Vonku bol krásny slnečný deň. Dva dni do konca letných prázdnin a do začiatku školského roka.

Jej najstarší syn bude profesorom. Bola naňho hrdá, ale trochu ju to i škrelo. Nechájala, prečo sa chce vydať totu cestou. Väčšina rokfortských profesorov totiž končila dosť osamelo. Netúžila, aby sa jej synovi prihodilo niečo podobné, i keď šťastne ženatý Neville jej dával malú nádej.

„Samozrejme, mami. Mám.“

Harry objal syna a potľapkal ho po pleci. „Ak by si niečo potreboval, napíš, dobre? Ale napíš aj tak. Budeme radi, ak sa ozveš. Kedykoľvek, synak.“

4. časť

1/100

Nebolo žiadnym prekvapením, že ho pri školskej bráne privítal hájnik. Hagrid ho už nedočkavo očakával a on v momente skončil v jeho mohutnom medvedom objatí.

„Sem rád, že si konečne došiel, Jamie,“ oslovil ho zdobneninou, ktorou ho väčšinou nik nečastoval, okrem rodičov.

„Aj ja som sa tešil, Hagrid.“

„Dáš si so mnou čaj? Mám aj koláčiky,“ pochválil sa. „Pékla ich moja dcéra. Sú bombové!“

James sa usmial, ale pokrútil hlavou. „Neskôr, dobre? Rád by som najprv zašiel za riaditeľkou a potom sa podľa možnosti vybalil.“

„Jasnačka! Zvyšok zboru sa už tiež pomaly schádza. Okrem teba bude nový ešte jeden profák.“

2/100

Nespýtal sa aký, pretože ho to momentálne netrápilo. Aj tak sa s ním zanedlho zoznámil na povinnej schôdzi.

Z listu, ktorý obdržal pred pár dňami od riaditeľky vedel i heslo, takže sa stepovaním pred chrličom nezdržoval.

Riaditeľka ho privítala s úsmevom a podaním ruky. Silným a ráznym. Potom mu pokynula, aby sa usadil. Oboznámila ho v skratke s jeho povinnosťami, dala mu študijný program ročníkov a vypracovaný rozvrh hodín.

„Dúfam, že si tu na nový post rýchlo zvyknete, pán Potter.“

James sa pousmial. „Určite, pani riaditeľka. Toto miesto som odjakživa miloval.“

Žena s ostrými rysmi sa pousmiala. „Pripomínate mi otca.“

3/100

Tú vetu neslýchal často. Väčšinou ju adresovali jeho mladšiemu bratovi, ktorý po otcovi zdedil výzor. Teraz sa nechal viesť do vlastných priestorov jedným školským domácim škriatkom, ktorý pred ním veselo cupital.

„Tadiaľto, profesor Potter,“ zavelil škriatok piskľavým hlasom, keď odbočil k točitému schodom na tretie poschodie.

„Myslel som, že tu nik nebýva.“

„Nebýval. Ale riaditeľka to pred pár rokmi zmenila. Tu byť najkrajšia izba s najkrajším výhľadom. Sám uvidíte.“

Škriatok mal pravdu. Jeho komnata sa nachádzala za portrétom akejsi ženy, ktorá sa mu predstavila ako Lady Godiva a obdarila ho milým úsmevom a slovami na uvítanie.

Jeho zbrusu nový život.

4/100

James opustil hrad krátko po tom, čo sa vybalil. Ak už raz sľúbil Hagridovi, že sa ukáže, chcel to dodržať.

Keď kráčal k jeho chalupe, niekoľko metrov pred sebou si všimol... Malfoya? Aspoň čo mohol hádať podľa plavej farby vlasov. Bol príliš ďaleko, aby sa v tej domnienke utvrdil.

Videl ako sa muž krátko pristavil pri Hagridovi, prehodil s ním zopár slov a potom si to namieril priamo k Zakázanému lesu.

Hagrid naňho zamával, len čo si ho všimol na úpätí kopca. „Čauko, Jamie? Ideš akurátne, lebo som práve uvaril nový kotlík čaju. Šípkový, je fajnovočký.“

James ho obdaril úsmevom.

5/100

Popíjali čaj a jedli koláčiky, ktoré rozhodne neboli tvrdé ako kamene, takže si James dovolil dúfať, že ho z nich nebude ani bolieť brucho. Boli krehké a ozaj vynikajúce.

„Sú tu už skoro všetci profáci. Profesor Longbottom dojde dnes večer a ostane do pozajtra kvóli pripravám.“

Harry vedel, že Neville tu zvyčajne neostáva. Spolu so svojou rodinou bývali v Rokville, kde jeho manželka vlastnila Tri metly.

„A ak sa ti dostanú do uší tie povedačky, never im,“ upozornil ho bodro.

„Aké povedačky?“

„O profesorovi Malfoyovi. Sú to drísty.“

„Aj tak neviem, čo tým myslíš.“

„Nevieš? Ved' toho boli plné noviny.“

5. časť

1/100

Mocnou rukou ju zatlačil do predklonu a tou druhou jej vyhrnul sukňu. Tenká látka nohavičiek prskala pri jeho silnejšom škubnutí a ona zhíkla, keď ju plesol po nahom zadku a vzápätí sa sklonil, aby ju do toho zrelého jablčka uhryzol.

Počula ako vrzol zips na jeho nohaviciach a o zadnú stranu stehna sa jej obtrel jeho zamatový úd. Hladký a klzký, pevný ako skala.

Zastonala, keď ju schmatol za vlasy, čím ju prinútil zakloniť hlavu. Ukradol si od nej bozk. Nie práve jemný a vníkol do nej.

Ginny mala stále okolo pása omotanú krátku zásterku a na rukách gumené rukavice.

2/100

„Čítaj!“ prikázal jej, keď pred ňu postrčil dnešné vidanie novín. Z titulky na nich zazeral Draco Malfoy.

„Akurát o ňom?“ zaprotestoala, ale ďalšie plesnutie po zadku jej zabránilo v ďalších protestoch.

„Vrah alebo ob-eť?“ Unikol jej drobný ston a noviny v rukách sa zatriasli, keď prirazil silnejšie. „Už to-mu budú dv-a roky, čo Dra-co Mal-foy pocho-val svo-ju man-žel-ku. Vtedy sa vie-dlo vyšet-ro-vanie, na ktoré da-la pod-net ro-dina nebo-hej lady Green-grass-ovej-Mal-fovej, kvô-li podo-zreniu z toho najzá-važnej-šieho trest-ného či-nu. Nič sa nezi-stilo, tak-že sa nasky-tajú dve otázky. Je Mal-foy skutočne iba obe-ťou intríg ale-bo vra-hom, ktorý šikov-ne unikol jus-tícii?“

„Kurva!“ zakliakal Harry.

3/100

Jeho manželka stuhla. Jednak i preto, lebo práve dosiahla orgazmus a potom pre to slovo, ktoré Harry vypustil z úst.

Noviny v jej rukách ostali neodvratne skrčené. Harry sa z nej jemne vytiahol a upravil sa. Počkal, kým si stiahla sukňu a otočila sa k nemu.

Nečakal, že sa bude tváriť akoby ho chcela prekliatú.

„Na takomto oslovovaní sme sa nedohodli!“ zavrčala. „Nedodržiavaš pravidlá, Potter!“

Harry iba prevrátil očami. „Láska, to predsa nepatrilo tebe!“ zamrmal a podložil jej bradu ukazovákom, aby jej nadvihol tvár a mohol jej vtisnúť bozk na ústa.

Ginny sa upokojila a rozprestrela pokrkvajúcu dvojstránku Denného proroka.

4/100

„Ale to nie je všetko,“ upozornila ho zamračené. „Píšu tu, že Draco Malfoy učí v Rokforte a varujú rodičov, aby si dali na svoje ratolesti pozor. Vraj intervencia u riaditeľky nezabrala,“ pozrela naňho. „Nevedela som, že tam učí.“

Harry prikývol a sadol si za kuchynský stôl. „Ja hej. A viem aj to, že to, čo o ňom píšu sú kraviny. Osobne som na tom prípade robil. Je nevinný ako batoľa. I keď je to Malfoy. Myslím, že si s tým autorom článku osobne pohovorím,“ zamumlal zlovestne.

„Skúsiť to samozrejme môžeš. Pre toho chlapca to určite tiež nie je príjemné,“ zamumlala.

5/100

„Pre Draca?“ zarazil sa.

„Nie, Scorpiusa! Pamätáš ako ho to vzalo naposledy, keď tu trávil týždeň prázdnin s Albusom?“

Harry prikývol. „Dobre, teraz my dvaja. Čo plánuješ večer?“ opýtal sa zaujato.

„Prečo? Poobede som chcela zísť za Miou. Niečo si kúpiť. Dochádza mi zásoba nohavičiek, Potter,“ pozrela naňho prižmúrenými očami, na čo sa Harry iba oprel na stoličke a spokojne sa uškrnul.

„Fajn, myslí na mňa. Ohromne sa mi páčili tie s čipkou. Bola si v nich... mhm, veľmi rajcovná, drahá,“ zložil jej kompliment a odhryzol si z hrianky.

„Budem na to myslieť,“ zapriadla a vrátila sa k umývaniu riadu.

6. časť

1/100

Riaditeľka vrhla na svojho mladšieho kolegu a kedysi i bývalého študenta pohľad, ktorý sa dal pri všetkej snahe označiť za súcitný.

„Nemyslím, že by ste si s tým mali robiť starosti, pán Malfoy. Ten článok síce vyvolal u niekoľkých rodičov pobúrenie, ale nie je to nič, čo by sme nezvládli.“

Jej pevné vyhlásenie ho upokojilo, i keď mal pochybnosti.

Minerva vystrúhala grimasu, keď sa zadívala na plátok spomínaných novín, ktoré i tento rok urobil na včas školského roka poriadnu neplechu.

„Bola som ubezpečná, že to hneď zajtra uvedú na pravú mieru.“

Tým ho úprimne prekvapila, ale skrslo v ňom podozrenie.

2/100

„Kým, ak sa smiem spýtať?“

Minerva na krátku chvíľu zaváhala a našpúlila pery. „Samotným šéfredaktorom Denného proroka.“

Draco pržmúril oči. Veľmi dobre vedel, kto je tam šéfredaktor a s kým má ten človek sakramentsky dobré styky. A to také dobré, že mal páky i na takú plošticu ako bola Rita Skeetreová alebo jej podobný Gavin Pomeroy, ktorému zjavne ležal v žalúdku. Nie, že by dôvody neboli ani po toľkých rokoch zabudnuté – Merlin uchovaj!

„Ako vám ide ten prieskum podzemia?“

„Napredujem. Včera som objavil ďalšiu skrytú miestnosť. Možno by sa dala využiť ako sklad.“

„Výborne. Tento starý hrad je plný prekvapení.“

3/100

V tom mala riaditeľka pravdu. Všetko to začalo pred pár mesiacmi, keď náhodou naďabil na tajnú chodbu, ktorou sa dostal do inej miestnosti. Mala nízky strop a bola zaprataná knihami a rôznymi zvitkami pergamenov popísaných nielen runami, ale i starším britským dialektom a mal dojem, že niektoré z nich boli písané aj parselčinou.

Miestnosť bola opatrená ochrannými kúzлами a na pergamenoch našiel stopy konzervačných kúziel, vďaka ktorým tu prečkali len merlin vie akú dlhú dobu.

Nikto nemal poňatia, že sa podzemie člení na toľko tajných miestností. A riaditeľka dospela k názoru, že je na čase to riadne preskúmať a zaznamenať.

4/100

Pracoval na tom sám, takže mu to popri práci a povinnosti rodiča trvalo dlhšie, než by ocenil. V prvý septembrový večer zahájenia nového školského roka sa pri ňom zastavila. To už Draco sedel na svojom mieste za profesorským stolom.

Po pravej strane mal nového kolegu, akéhosi Briana Knowlsa a z druhej dosiaľ prázdnu stoličku.

„Ak by ste ocenili pomoc s prieskumom prízemia, myslím, že som vám našla veľmi vhodnú asistenciu, Draco.“

Plavé obočie sa nadvihlo v nevyslovenej otázke, Naozaj?

Prikývla, tvárila sa veľmi spokojne. „Jeden z nových kolegov má na to všetky predpoklady.“

„Ďakujem,“ zamrmlal a u pohľad na Knowlesa.

5/100

Keď sa druhá stolička vedľa ticho odsunula, aby ďalší z kolegov zaujal svoje miesto s tichým, Prepáčte a Želám dobrý večer, z neznámeho dôvodu sa mu na zátylku zježili vlasy.

Potter?!

Lepšie povedané, jeden z nich. To ma budú prenasedovať vážne na každom kroku? napadlo mu.

Pohár v prstoch zovrel pevnejšie. Akoby nestačili všetky tie roky počas jeho štúdia a potom i fakt, že si jeho syn nabrnkol Albusa Pottera ako svojho najlepšieho priateľa.

Teraz sa zdalo, že má na krku ďalšieho do počtu.

Ani len nepozrel jeho smerom. Ignoroval ho a sústredil sa radšej na ceremóniu triedenia nových študentov.

7. časť

1/100

James Potter vrhol na lístok, ktorý sa mu dostal do rúk plamenný pohľad. Nechal ho spáliť myšlienkou, čo v triede vyvolalo úžasnuté Aaaaaach!

„Podobné hlúposti nebudem tolerovať!“ zahrmel a v duchu sa potešil, že mal na šiestakov taký účinok. Potrebovali umravniť. „Bez milosti vinníkovi odoberám tridsať bodov za hrubú urážku profesora.“

V miestnosti sa rozprestrela také ticho, že aj špendlík by bolo počuť cinknúť o dlážku.

Trieda študentov pozostávajúca z chrabromilu a bifľomorou bola po koniec vyučovania vzorne disciplinovaná a James si svoju prvú hodinu náležite vychutnal.

Avšak, keď zaznel školský zvon ohlasujúci koniec hodiny, i on si uľahčene vydýchol.

2/100

Nasledujúca hodinka voľna mu zbehla ako voda. Postačovala mu, aby si pripravil podklady na hodinu, ktorá ho čakala s bystrohlavskými a slizolinskými štvrtákmi. Vedel, že mu dajú zabrať jedni i druhí.

Dúfal, že to zvládne. Na uvoľnené miesto profesora Transfigurácie sa hodil dokonale. Už ako decko vždy a všetko s obľubou rád premieňal. Nevedel by na prstoch rúk vyrátať, koľko krát začul zaznieť to známe – James Sirius Potter! – z otcových alebo matkiných úst.

Apropó, to mu pripomenulo, že je tu jeden neodvratný fakt, ktorý by si mal s nimi konečne vyjasniť. I keď možno už niečo tušili. Ale to neskôr.

3/100

Obed strávil v príjemnej spoločnosti Hagrida a strýka Nevilla, ktorí mu rozprávali zážitky zo svojich prvých vyučovacích hodín.

„Keď sa ten chlapec sklátil pod pracovný stôl, lebo si zabudol založiť na uši chrániče, pripomenulo mi to, že som pri prvej hodine s Mandragorou odpadol i ja. S tým rozdielom, že ja som tie sluchátka mal, takže u McRoya to bola poľahčujúca okolnosť. U mňa totálna hanba!“

James sa rozosmial. „Tuším nám to strýko Ron už spomínal.“

Neville vystrúhal grimasu. „Čudoval by som sa, keby nie.“

„Moja prvá hodina profesora bola krušnejšia, lebo Hipogrif nakopol profesora Malfoya. A zlomil mu ruku.“

4/100

James sa obrátil k Hagridovi. „Skutočne?“

„Jasnačka! Som sa bál, že vyletím zo školy jako hnilá hruška! Malfoyov tatko bol v školskej rade, vieš? Mohol mi pekne zavariť.“

„Iste, spomínam si na to,“ prisvedčil Neville. „Vtedy mi tvoja Príšerná kniha Príšer takmer odtrhla hlavu,“ zagánil naňho, nie však nepriateľsky.

„Pche!“ mávol rukou obor a obrátil sa na Jamesa. „Chápeš to? Šak ju stačilo len pohladkať a to bolo šecko!“

James prehltol sústo a odpil si z džúsu. „Ako to celé vlastne dopadlo?“

„Toto ti tatko nespomínal?“ čudoval sa Hagrid, ale James pokrútil hlavou.

„Nie. Niektorým témam sa radšej strategicky vyhýba.“

5/100

Hagrid sa zamračil a stíšil hlas, lebo objekt ich rozhovoru sa blížil k stolu. „Odniesol som ho na ošetrovňu. Nič vážne, len zlomená ruka. Ale jaký cirkus z toho vtedy spravil. A chudák Zobko sa ocitol na čiernej listine. Keby nie tvojho otca, Rona a Hermu, už je dávno v pánu!“

Malfoyov pohľad sa stretol s tým jeho a trvalo pomerne peknú chvíľu, kým sa od seba oddelili. James naprázdno prehltoľ. Mal nepríjemné tušenie, že profesor vytušil, že sa bavili práve o ňom.

Po chrbte mu prebehol mráz. Merlin a to mu mám robiť na žiadosť riaditeľky v podzemí spoločnosť.

8. časť

1/100

Na dvere jeho pracovne sa ozvalo zaklopanie. Draco vrhol pohľad na hodinky a musel s potešením konštatovať, že jeho mladý kolega nemeškal. Neznášal meškanie, nech to už bolo z akéhokoľvek dôvodu. Oneskorenie netoleroval ani svojmu jedinému synovi.

Lenže, keď otvoril, za dverami nestál človek, ktorého by túžil vidieť.

„Profesor Malfoy, posiela ma za vami pani riaditeľka,“ povedal a díval sa naňho s tou vrdenou drzosťou, vlastnou menu Potter.

Draco sa na malý moment celkom zabudol. Iba naňho civel, akoby mladíkovi narástli tri hlavy. A potom bezmocne zvesil plec a zašomral čosi ako – To som si mohol myslieť.

„Tak poďte, začneme.“

2/100

James kráčal zarovno s ním a pozorne mu načúval.

„Predpokladám, že vás riaditeľka zasvätila,“ odtušil, ale bol nemilo prekvapený, keď James Potter iba pokrútil hlavou.

„O čo presne ide? Vravela, že si mám vziať mapu a má to čosi spoločné s tajnými chodbami hradu.“

„Samozrejme, znova všetko nechala na mňa,“ precedil pomedzi zuby. „Ale obávam sa, že vám tu akákoľvek mapa nebude nič platná.“

„To by som netvrdil,“ poznamenal a všimol si, ako sa muž po jeho ľavici zamračil. Zjavne na odpor nebol zvyknutý.

Zahli za roh a odhalil sa im neveľký výklenok.

Malfoy siahol na vyhasnutú fakľu a potiahol.

3/100

Otvoril sa pred nimi vchod do skrytej chodby, úzkej akurát tak, aby ňou prešiel človek štíhlejší, nie príliš vysokej postavy. Tunel štvorcového tvaru bolo cítiť stuchlinou a prachom, ale James nezaváhal, aby do nej nakukol.

Kráčal za Malfoyom a vo svetle, ktoré mu poskytoval vlastný prútik musel obdivovať mužovu imponantnosť. Hoci nevynikal ani širokými pleciami, ani mocným chrbátom, bol to napriek všetkému nesmierne príťažlivý muž.

Akoby tá rodina mala vílích predkov. Nad tou myšlienkou sa uškrnul, keď si predstavil Scorpiusa ako kľaje na ich záhrade po tom, čo neodrazil loptu mieriacu na obruč za jeho chrbtom a víťazoslávny Alov pokrik.

4/100

„Pozor na hlavu, tu sa tunel zvažuje,“ prebrala ho zo zamyslenia strohá inštrukcia a naozaj. Skoro si oškrel čelo o kamenný strop.

Lenže vzápätí sa vynorili v priestranej miestnosti, v ktorej sa okamžite zažalo svetlo. „Tú knižnicu som objavil ako prvú,“ poznamenal muž a strieborným zrakom prešiel po regáloch plných kníh a zvitkov.

James sa k nemu nechápavo otočil. „Chápem. A čo čakáte odo mňa?“

„Mohol by ste to tu dať do poriadku, kým ja sa budem venovať skúmaniu zvyšku podzemia.“

James zažmurkal. Nepáčila sa mu predstava, že ho starší muž tak ľahko odstavil na vedľajšiu koľaj.

„Nie!“

„Ako prosím?!“

5/100

Hoci v hlase staršieho čarodejníka zavládol ostrý tón, James sa ho nezľakol.

„Nebudem vám tu robiť pingla, profesor. Mám príkaz pomáhať vám. Toto si pokojne môžem vyhradiť na voľné večery.“

Videl ako sa profesor elixírov nadychuje, aby ho usadil nejakou štipľavou poznámkou, takže ho predbehol, vošiel do chodby a nevšimol si nadávky, ktoré sa mu sypali za chrbtom. Miesto toho sa po opustení tunela uistil, že jeho mapa dané miesto zachytáva a spokojne sa usmial.

„Tak? Kade teraz?“

Malfoy si ho chvíľu premeriaval nasupeným pohľadom, než mu kývol hlavou, aby ho nasledoval. Zišli hlbšie do prízemí. Oboch striaslo od chladu.

9. časť

1/100

Draco si pošúchal čelo a unavene sa zviezol do kresla. Náročné poobedie s najstarším Potterovým synom mu dalo zabráť. A ešte musel opraviť celý stoh esejí, ktoré mu na nálade nepridali.

V krbe zapraskalo a v ohni sa objavila hlava jeho syna. „Otec? Si tu?“

Napriek tupému búšeniu v spánkoch sa musel usmiať. „Už idem, Scorpius.“

Kľakol si na predložku a odstránil bezpečnostné blokády.

„Ahoj,“ usmial sa mladík. „Máš sa?“

Draco si povzdychol. „Ak si odmyslím bandu tupých hláv a jedného chrabromilského démona, tak celkom dobre.“

Scorpius sa rozosmial. Netrebalo mu vysvetľovať, čo tým jeho otec myslí. „James je fajn.“

2/100

„O tom si dovoľím pochybovať, synu.“

„Nie, vážne je fajn. Viem, že napriek všetkému si Potterovcov vážiš a v tej pretváрке si hovieš iba preto, lebo si si na ňu tak zvykol. Nechcel by si to zmeniť?“

„Netuším, čo ťa vedie k týmto záverom, ale...“

„Poznám ťa. Čím viac naňho budeš nadávať, tým viac ti bude imponovať.“

Draco sa naňho nepekne zamračil. „Netuším, kedy sa z teba stal taký znalec ľudských charakterov, ale radšej sa ani nebudem pýtať. Čo škola?“

„Stojí,“ uškrnul sa chlapec. „A Rokfort? Ešte ho tí tvoji tupohlavci nevyhodili do ľufu?“

Dracovu tvár skrášlil pobavený úsmev. „Nie.“

3/100

„Ako sa má Casiopea?“ opýtal sa, zvedavý na vzťah svojho syna, ktorý trval pomerne dlho. Šesť mesiacov.

Scorpius ho prekvapil, keď pokrčil plecami. „Netuším. Už spolu nie sme.“

„Prečo?“

„Našla si iného. Je to syn írskoho ministerského podpredsedu. Zazobaný imbecil.“

„Ach.“

„A čo ty? Stále sám?“

Draco zúžil pohľad.

„A s kým by som mal podľa teba byť?“

Scorpius pokrčil pleciami. „S nejakým... adekvátnym partnerom?“

„Dohodli sme sa, že toto je téma, ktorú mi dvaja nebudeme preberať. Čo ťa vedie k tomu, že si ju zasa porušil?“

„Asi ťa to prekvapí, ocko, ale robím to preto, lebo ťa mám rád.“

4/100

Draco uhol pohľadom, lakeť opretý o pokrčené koleno, na druhom kľačal pred krbom. Synov pohľad ho ťažil ako olovená kovadlina.

„Nemal som ti nič hovoriť,“ zamrmlal, na čo Scorpius iba pokrútil hlavou.

„Nezmysel! Ja som rád, že si bol úprimný. Vážim si to. Nie si taký chladný ako bol dedo a nevieš si predstaviť, ako ma to teší! Prajem si, aby na svete existoval niekto, kto by dokázal oceniť tvoj ostrovtip, tvoju bystrosť a zmysel pre eleganciu.“

Draca tie slová dojali a hnev sa razom vytratil. „Ďakujem. Ale ja si nemyslím, že sa niekto taký nájde.“

„Nájde, určite! Verím tomu.“

5/100

Keď si v tú noc Draco líhal do postele, ako obvykle žalostne prázdnej, pripomenulo mu to roky, keď bol ženatý s Astériou. Klamal jej, ale nebolo to úmyselné.

Musel sa oženiť, aby vyhovel žiadosti rodičov, aby ich hrdý rod ostal zachovaný a nevymrel po meči.

Získal tým. Mal úžasného syna, na ktorého bol právom hrdý. To mu stálo za tie roky oddelených spání, výčitiek, hádok.

Osamelosti, ktorá ho požierala ako zhubná choroba.

Zamračil sa, keď si spomenul na Scorpiusovu prosbu. „Nebuď k nemu veľmi tvrdý, hej? Albus spomínal, že nedávno prekonal nepekne rozchod. Z jeho frajera sa vykľul totálny idiot.“

10. časť

1/100

Harry sa zamračil a otreľ si ústa papierovým obrúskom. Jeho manželka sa zatvárala rovnako ustarane.

„Čo sa deje, Jamie? Očividne nie si vo svojej koži,“ povedal.

James odložil príbor bokom a rozhladol sa okolo. U Troch metiel bolo pomerne rušno, takže najprv sa kúzlom postaral o trochu súkromia, nad čím jeho otec nadvihol obočie, ale v tichosti čakal.

„Nejde o moje zamestnanie. Práca sa mi páči a mám ho rád. Baví ma, naozaj.“

„Takže?“ posúril ho Harry, ktorý nerád chodil okolo horúcej kaše, no jeho syn sa v tom občas pekne vyžíval. Najmä ak mal nejaký problém.

„Som gay!“ priznal.

2/100

Harry sa napriamril, sediac na drevenej stoličke a prižmúril oči. Ginny ho chytila za ruku a jemne mu ju stisla. Zjavne sa obávala jeho reakcie, presne ako i James, ktorý sa tváril nevyspytateľne.

„Tušil som to.“

James zalapal po dychu. Stínanie hláv sa evidentne nekonalo. „Ako?!“

Odpovedala mu matka. „Vždy tu boli isté náznaky, miláčik.“

A Harry prikývol. „Aj keď si myslím, že sme obaja dúfali, že to tak nie je.“

„Vy... vy ste dúfali...?“ habkal James, líca sa mu farbili červeňou.

„Necháp ma zle, synak. Na tom, aký si, nie je nič zlé, naozaj. A my ťa plne akceptujeme.“

3/100

„Tak potom prečo?“ nechápal.

„Pretože každý rodič chce pre svoje ratolesti len to najlepšie. Rodinu, deti, stabilné zázemie, šťastie,“ vyratúvala Ginny. „Vieš, mysleli sme si, že sa možno čoskoro dočkáme aj nejakých vnúčat. Musím pripustiť, že sme boli trochu sebeckí.“

„Súhlasím,“ pridala sa i Harry a chytil syna za voľnú ruku, ktorá nečinne spočívala na doske stola.

„Pamätáš sa, čo som vám zvykol vravievať?“

James prikývol. „Rob to, čo ťa robí šťastným a nechod' hlavou proti múru?“

Harry sa pousmial. „Vždy si bol výnimočný.“

„Naozaj nie ste sklamaní?“

Obaja pokrútili hlavami. „Nie. Sme na teba hrdý. A vždy aj budeme.“

4/100

Harry si opláchol tvár a pozrel na svoju ženu, ktorá si kefovala husté vlasy. Vo svetle sviec sa jej príjemne leskli. Neodolal, aby sa ich nedotkol.

„Myslíš, že sme to zvládli dobre?“

Povzdychla si a oprela sa chrbtom o jeho hrud'. „V rámci možností. Hlavné je, že sme ho ubezpečili o tom, že ho stále ľúbime. Nech sa deje čokoľvek.“

„Asi máš pravdu.“ Naklonil sa, aby jej vtisol bozk navrch hlavy a objal ju rukou okolo pása. „Len si prajem, aby bol šťastný. Aby si našiel niekoho, kto ho šťastným urobí. Tak ako som si ja našiel teba.“

„Presne, láska.“

5/100

Ginny zastonala a prehla sa v páse. Dlhé vlasy jej padli na chrbát ako vodopád, kým ju jej manžel držal za boky. Rukami sa zapierala o jeho nahú hrud', tvár mal od námahy a zmyselného potešenia orosenú potom.

Nadvihla sa, znova klesla. Jej boky sa pohupovali v zmyselnom rytme a z jej úst vychádzali stony blaženej rozkoše. Manžel ju dokonale vypíňal a prirážal proti jej vlhkej škáročke.

Jeho kopulačné pohyby sa zrýchľovali dovtedy, kým ich oboch neprivedol k vytúženej extáze. Ginny sa urobila s výkrikom jeho mena na perách, než klesla na jeho nahú hrud'.

Orgazmus doznieval v manželovom objatí.

11. časť

1/100

Draco Malfoy sedel na svojom obvyklom mieste za profesorským stolom vo Veľkej sieni a večeral. Nebol to zlý deň. Jeho študenti nevyrobili žiaden problém, zobral iba pár bodov a po zvyšok dňa mal voľno, takže sa mohol venovať skúmaniu zvyšku podzemia.

S Potterom mladším.

Ten teraz sedel neďaleko, zabratý do rozhovoru s kolegami a evidentne sa dobre bavil. A to by ešte pred dvoma dňami prisahal, že má hlavu v smútku. No po nedeli mal dojem, že si to iba namýšľal.

Až kým cestou zo Siene nezachytil útržok rozhovoru medzi ním a Longbottomom.

„Konečne som sa priznal rodičom, strýko Nev.“

2/100

Draco sa mračil a ani si to sám neuvedomoval. Veľkú sieň opustil ráznym krokom, pričom samozrejme vydesil nejakých študentov. Nepochybne. Ich bledé tváre o tom svedčili spolu s tými vyjavenými výrazmi, ktoré sa na nich usadili.

Nezamieril do podzemia, ale do jednej z veží. Konkrétne, do tej Severnej. Sem-tam sa tu ocitol práve vtedy, keď potreboval premýšľať. A dnes ho trápila odporná trdnomyseľnosť.

Nanešťastie všetko súviselo s jeho mladým kolegom.

James bol jeho pravým opakom. Veselý, obľúbený nielen v kolektíve, ale i u študentov. Hoci sa hneď v prvý deň preslávil prísnosťou, keď zarazil študentom nemiestne žartovanie voči svojej osobe.

3/100

Oprel sa o stenu a díval sa na krajinu rozprestierajúcu sa pod hradom. Znovu a znovu si v mysli prehrával slová, ktoré mu adresoval Scorpius. Musel sa nad tým všetkým pousmiať.

Nie, v žiadnom prípade nebol očarený Potterovým synom! Vôbec mu nepripadal príťažlivý a vtipný, bystrý a...

„Hrom do toho!“ zaklial a ustúpil, keď okolo veže prefrnkol na metle práve ten, okolo ktorého sa krútili jeho myšlienky.

Obrátil sa chrbtom nielen k oknu, ale aj k dotieravým myšlienkam. Radšej sa odplížil do podzemia. Tam bol svojim vlastným pánom. Tam vládol svojou pevnou rukou a nič alebo nik to nemohlo zmeniť.

4/100

Práve sa vracal z povinnej obhliadky chodieb a nemohol si nespomenúť na svojho krstného otca, o ktorom sa svojho času viedli tie najpodivnejšie reči. Rovnako ako nikomu nemohol zabrániť v tom, aby ho s ním neporovnávali.

Neprekážalo mu to. Severusa mal rád, imponoval mu a obdivoval ho. To, čo vedel teraz, to kým sa stal... Vďačil mu za veľa. Takže, ak ho k nemu prirovnávali, bola to preňho skôr česť ako pohanenie.

Protíľahlou chodbou sa mihol tmavý tieň a on zbystril pozornosť. Plavé obočie sa nad šedými očami zamračene stiahlo.

„Ak je to niekto z mojich, nech si ma nepraje!“

5/100

O chvíľu neskôr si uvedomil, kde sa ocitol. Tajný priechod do knižnice, ktorú objavil ako prvý bol poodchýlený. Vstúpil dnu a nehlučne pokračoval úzkou chodbou, než nakukol do vysvietenej miestnosti.

James Potter sedel za písacím stolom, pred sebou nielen pergamen, ale i kalamár. V prstoch držal brko, ktorého hrot kížal po inom pergamene.

„Ani vy nemôžete spať?“

Pri tých slovách Draco stuhol a nadskočil, ale odkašľal si a vošiel dnu hútajúc, ako mladík zistil, že už nie je sám.

„Bol som na obhliadke, keď som zbadal čosi podozrivé.“

James Potter dvihol hlavu a usmial sa. „Skutočne? Čo to bolo?“

„Vy.“

12. časť

1/100

Strhol sa z veľmi krušného sna, aký ho netrápil... No, poriadne dlho.

Mladé štíhle telo sa v ňom perlilo potom, zvíjalo sa pod horlivými dotykmi jeho rúk a dychtivo odpovedalo na každý podnet, ktorý inicioval.

Draco spustil nohy z postele a zakúzlil Tempus. Pol šiestej ráno. Nemalo zmysel ešte si zdriemnuť. Vedel, že by to k ničomu nebolo. Miesto toho podišiel k stolíku, aby si doprial pár dúškov vody a zamieril na toaletu.

V kúpeľni potom zo seba zhodil nočnú košeľu a zamieril k sprche. Zastal pred zrkadlom a zadíval sa na seba. Kriticky.

Napokon si povzdychol a pustil vodu.

2/100

Umyl si vlasy, i všetky zákutia tela, ktoré stále nieslo hmatateľné stopy po tom nočnom zážitku. Nie, že by nevedel, ako sa toho zbaviť, ale...

Ak by sa dotkol stoporeného penisu, ktorý pulzoval tlmenou túžbou, pripustil by sám sebe, aký má naňho zhubný vplyv Jamesova spoločnosť.

Lenže tie predstavy boli príliš lákavé a on už tak dlho nepocítil záchvev vzrušenia, aby tomu dokázal odolať!

Objal si penis a jemne ho pohladil, než ho v prstoch zovrel pevnejšie a začal rytmicky pumpovať. V myšlienkach sa vrátil k snu, i k tomu vábivému pozadiu, ktoré sa mu v ňom tak nehanebne ponúkalo.

3/100

Nik mu nemohol zazlievať, že bol roztržitý. Sám sa preto na seba hneval. Pripustiť, že by ho fyzicky priťahoval syn muža, s ktorým si neraz vošli do vlasov bolo nad jeho chápanie.

A predsa nemohol poprieť fakt, že Jamesa začal považovať za zmyselného. Mámivé pokušenie v balení alá Potter.

Odfrkol si, keď si pomyslel, že tu, za múrmi hradu mu niečo podobné hroziť nemôže. Starosti s vlastnými citmi pochoval vedno s manželkou. Uzavrel sa do seba a prisahal si, že viac zo seba blázna robiť nebude.

Nie každý mal v láske šťastie. Možno aj v tomto sa podal na Severusa.

4/100

„Ako pokračujete s prekladom?“

James naňho vrhol pohľad ponad plece a tvárou sa mu mihlo malé prekvapenie. Draco by prisahal, že celkom zabudol na fakt, že podzemie neprehľadáva sám.

„V rámci možností. Ešte stále musím niektoré slová, či zložitejšie slovné spojenia konzultovať s otcom.“

Profesor elixírov sa zarazil a ostal stáť v tmavej chodbe s lampášom v jednej a prútičkom v druhej ruke.

„Prečo by ste to robili?!“ opýtal sa zmätene a trochu ho škrel fakt, že mu do kapusty lezie starší Potter, lebo dúfal, že ak bude James potrebovať s niečím pomôcť, príde za ním.

Bol preto naivný? Totálne!

5/100

Jamesovu tvár osvetlenú mäkkým svetlom lampáša skrášlil úsmev. Draco nepochyboval, že sa baví na jeho účet. Dnes sa neoholil a napriek tomu nevyzeral zanedbane. To tmavé strnisko mu pristalo.

„Parselčina je náročná a otec je jediný, ktorý ju bezchybne ovláda,“ pripustil. „Chcem, aby bol ten preklad dokonalý, viete?“

Iba prikývol, stisol pery a prešiel okolo. Netváril sa nijako nadšene po celý ten čas, čo kráčal tmavou chodbou osvietenou iba tou lucernou a ich prútikami.

„Tak a kam teraz?“ ozval sa a obrátil sa k mladíkovi čelom. Zadržal dych, keď sa James dotkol jeho ruky a nasmeroval ju lúčom svetla vpravo.

13. časť

1/100

„Nesúhlasím!“ povedal James pokojným tónom hlasu. Takým pokojným, ako len dokázal mať v spoločnosti toho nabrúseného hada, ktorý ako sa zdalo mal deň odo dňa mizernejšiu a jedovatejšiu náladu.

„Zablúdili sme iba vašou vinou! Tá prekliata mapa nefunguje! Budte konečne rozumný a priznajte to, profesor Potter!“

James mal sto chutí schmatnúť toho plavovlasého fičúra a zatriasť ním ako s vrecom ovsu, aby sa spamätal.

„Tá mapa je v absolútnom poriadku,“ oponoval mu. „Robili na nej traja najúžasnejší muži, ktorí už ako trinásťroční dokázali premieňať na animágov! Medzi inými, aj váš ctený bratranec, Sirius Black! Správate sa absurdne! Vôbec vás nechápem!“

2/100

Draco frustrovane zavrčal. „Nesprávam sa absurdne! Ak tá prekliata mapa funguje, tak mi povedzte, kde to do frasa sme!“

James stisol pery a vrhol pohľad do mapy prv, než mu ju strčil pod nos. Potom sa otočil k stene a hľadal na nej akékoľvek znamenie, ktoré by mu dovolilo dostať sa za ňu. Tá stena vyzerala nepreniknuteľne a ničím nenaznačovala svoju inakosť. Vedel, že za tým prekliatym múrom musí čosi byť. Mapa ho ešte nikdy nezradila.

Skúsil to hmatom a nedal sa rušiť frflaním za svojim chrbtom, ktoré neustávalo. Takmer poskočil od radosti, keď nahmatal malý výstupok a zatlačil naň.

3/100

Jeho víťazoslávny úsmev pohasol v momente, keď vstúpili dnu. Modré oči sa rozšírili v rovnakom údive a ohromení ako tie šedé.

„Toto je...“ zahabkal mladší z profesorov, ktorý v prstoch zvieral kus pokresleného pergamenu, než si doň dovolil nazrieť.

„Čo presne by to malo podľa vás byť, pán Potter?“ zabrblal Draco prehliadajúc si interiér vkusne zariadenej miestnosti, no napriek tomu tu všetko kričalo perverznosťou a sexuálnym harašením s obdovou stredovekých praktík.

James naprázdno prelgol, než mu podal bez slova ten kus pergamenu a ukazovákom poklopkal na miesto, kde sa nachádzali.

„Sieň tajných túžob?“ prečítal nahlas a nechápavo pozrel na mladíka.

4/100

„Myslím, že o tejto komnate by riaditeľka vedieť nemusela. A ak už sme pri tom, nik iný.“

James naňho nepozrel. Celú cestu z podzemia mlčky stúpil nahor po jeho boku.

„James?“

Mladý profesor sa strhol a zažmurkal. Draco si povzdychol. „Súhlasíte so mnou, či nie?“

„Nie som si ešte istý,“ odvetil pomaly a v duchu si zaumienil, že sa tam ešte dnes v noci vráti, aby si tú miestnosť obzrel lepšie a preskúmal to tam. A bez dozorca za svojim zadkom.

„Ako to?“

James neodpovedal hneď, ale keď sa tak stalo, Dracovi sa jeho odpoveď nepáčila. „Nemusím sa vám spovedať.“

5/100

Tá miestnosť mala svoje čaro. Na zemi bol mäkký koberec tmavohnedej farby, ktorý ladil s poťahmi kresla, taburetky a sofa. Dokonca i s ozdobnou prikrývkou prehodenou cez posteľ. Bol v spáti.

Pomôcky úhľadne porozkladané po celej polovici steny naznačovali, že sa nemýli.

Že by jedna z ďalších Salazarových špinavých tajomstiev? pomyslel si, keď si obzeral bičičky rôznych druhov a veľkostí, svorky a iné nástroje, ktoré v ňom napodiv nevzbudovali odpor, ale záujem. Všetko dokonale zachované.

Vedel prečo. Už pri vstupe zacítil závan starobylej mágie iskriacej chrániacim kúzlom.

Ale čosi tu nesedelo.

„Rád sa túlate po nociach?“ zaznelo mu za chrbtom.

14. časť

1/100

James sa so smiechom odtiahol od hlúčika žiakov, keď si všimol kto ho čaká. Mladá žena naňho kývla a zoširoka sa usmiala.

Podišiel k nej, krátko ju objal a vlepil jej pusu na líce prv, než ju vytiahol na ulicu, aby sa mu stratili nevedno kde. Draco, ktorý práve schádzal zo súkromného salóna na poschodí si to nemohol nevšimnúť.

Bolo zvláštne, že ho premkol nepatričný pocit, ktorý hraničil so žiarlivosťou?

Potriasol hlavou a opustil hostinec nahnevany sám na seba pre tie hlúpe pocity, ktoré mu zamestnali myseľ. Mal by sa správať racionálnejšie. Bol Malfoy. Tí boli vždy rozvážni.

Teda... väčšinou.

2/100

Tých pár dní preňho nebolo ľahkých. Pripustiť si, že sa voči mladému Jamesovi Potterovi stáva napriek všetkým snahám vnímavý bolo ako dostať nečakane pästou do žalúdka.

Len včera strhol dvom piatačkám zo svojej fakulty päťdesiat bodov kvôli tomu, že mali tú smolu a prechádzali okolo neho, lebo zachytiť z ich šepkaného rozhovoru to najpodstatnejšie. Potter a jeho sexy zadok. Zovrela v ňom krv a zatavil sa mu mozog.

A o malú chvíľu, keď v súkromí svojej pracovne dostatočne vychladol, došlo mu, čo vykonal. Na nápravu však bolo trochu neskoro.

Ako sa zdalo, James Potter sa stal jeho osobnou nočnou morou.

3/100

James sa usadil za stôl a začal sa prehrabávať v zásuvkách písacieho stola. Z nejakého popudu ho sem jednodaj ťahalo. Akoby cítil, že táto komnata skrýva svoje tajomstvo. A to sa netýkalo práve vystavených sexuálnych hračiek a pomôcok.

Podľa jej interiéru nedokázal posúdiť, komu mohla patriť. Farby boli neutrálne a nedali sa priradiť ani k jednej fakulte.

Ani len zväzky kníh v skromnej zbierke knižnice nesvedčili o ničom, lebo nepojednávali ani o elixíroch, ani o bylinách, ani o kúzlach. Takže nech už sem chodil ktokoľvek, mohol to byť pokojne profesor elixírov, profesor transfigurácie, či učiteľka veštenia.

Alebo pokojne i školník.

4/100

Musel uznať, že tá posledná predstava bola hrozne nechutná, ale aj táto možnosť existovala. Ak sa hrad vedel prispôbiť študentom, profesorom, prečo nie školníkovi?

„Perverznej úchyl?“ zamrmal nahlas James pri predstave Filcha, ale znova potriasol hlavou. Nie, možno to bol sadista a vyšinutý šmukel, ale keby si sem vodil študentov cez hodiny trestov... Nie, to by sa zistilo.

Definitívne zozelenal. Ani pohľad na zbierku bičiek mu nespravil dobre. Rezignoval a vypálil odtiaľ ako neriadená strela. Trochu odstupe nezaškodí.

Keď už bol pri tom odstupe, nemohol si nespomenúť na profesora Malfoya. Prečo sa správal tak zvláštne? Nešlo mu to do hlavy.

5/100

Nasledujúci večer sa vybral do žalárov. Mal toho podivného Malfoyovho správania akurát dosť. Vedel, kde sa nachádzajú jeho komnaty a predsavzal si, že si raz a navždy vyjasnia, čo proti nemu má.

Šiel tam zbytočne. Najprv si myslel, že mu len nechce otvoriť, ale rytier na gobelíne a aj sám Krvavý barón ho uistili, že tam profesor nie je. Takže im musel veriť.

Odtiaľ sa pobral priamo do komnaty ukrývajúcej staré pergamenové zvitky. Chvíľu sa venoval ich prekladu z parselčiny, než to krátko pred polnocou nevzdal. Zmáhala ho únava.

Ale do svojich komnat sa nevrátil. James zamieril hlbšie do podzemia.

15. časť

1/100

V chodbe sporo osvetlenej fakľami, ktoré sa striedavo zažívali a hasli, keď sa ocitol v ich dosahu a znova sa vzdialil zakúzlil Tempus a na moment zastal.

Pomyslel si, že je zrelý do postele a tentoraz zaspí tvrdo ako štolverk, ale nedalo mu, aby do tej miestnosti aspoň nenazrel. Ani včera neobjavil nič extra, takže stále dúfal, že to tajomstvo na svoje odhalenie stále čaká...

Vošiel dnu a zarazil sa. Izba bola ožiarená tmeným svetlom, čo svedčilo o prítomnosti inej osoby. Jamesov pohľad bezprostredne utkvrel na posteli, kde zbadal oddychovať štíhlu postavu plavovásého muža.

Zahryzol si do pery a vstúpil.

2/100

Bezprútkovou mágiou na seba zoslal tŕiace kúzlo a podišiel bližšie k posteli. Oprel sa plecom o stĺpik postele a nerušene pozoroval slizolinčana. Bol bosý a vyzeral... neodolateľne, hoci jemné tmavšie kruhy pod očami svedčili o únave viac ako čokoľvek iné. Lenže nebolo to práve toto, čo na ňom Jamesa upútalo.

Malfoyova tvár sa v spánku príjemne uvoľnila. Stratila svoju zvyčajnú ostrosť i tvrdosť a jej rysy pôvabne zmäkli. Asi tak, ako len u muža môžu. Tvár mu zdobilo niekoľkodňové strnisko, ale to postrehol už ráno. Aj to mu však nesmierne pristalo.

Pristalo? zarazil sa. Pre Merlina, na čo to myslí?!

3/100

Znechutený a vydesený vlastnými myšlienkami si otreľ vlhké dlane do nohavíc a s malým výdychom sa načiahol, aby kolegu prebudil.

Na sekundu zaváhal a uvažoval, či sa radšej ukradomky neodplíži späť, ale napokon sa k nemu naklonil, položil mu ruku na tú jeho, ktorá spočívala na nejakej rozčítanej knihe.

Vzápätí sa ocitol pritlačený chrbtom k matracu postele. Prúťik slizolinčana sa mu zabáral do hrdla. Ako k tomu došlo, nechápal.

„Potter! Dofrasa!“ zahrešil plavovlasý muž, keď si uvedomil na koho sa to díva, a že tento človek nemá nič spoločné s desivým tieňom, ktorý ho nedávno prenasledoval tmavou nocou v sne.

4/100

„Úžasná ukážka pohotovosti,“ zamrmľal James ohromene. Stále pod ním ležal a Malfoy sa zjavne nemal k tomu, aby ho odbremenil od svojej váhy. „Len premýšľam, či to bolo v dôsledku pudu sebazáchovy, alebo mojou maličkosťou.“

Nezdalo sa, že by ho slizolinčan vnímal, lebo čakal, že odvrkne niečo ako: „Nenamýšľate si?!”

Sivé oči sa naňho dívali akosi... inak, kvôli čomu sa mu srdce rozbúchalo silnejšie. Desil sa pomyslenia, že ho muž prekláje v okamihu, keď zistí niečo, čo sa mu asi páčiť... nebude.

„Vašou maličkosťou?“ opýtal sa ako vo snách. „Áno, asi... to tak už bude,“ zamrmľal odrazu, čím ho prekvapil.

5/100

Vzápätí sa z neho odvalil a sadol si na kraj postele. Zložil si hlavu do rúk, počúchal si tvár, prečesal prstami vlasy. Obul si topánky a hneď na to otočil hlavu ku knihe, ktorá ležala rozplesnutá na zemi. Zdvihol ju, upravil jej pokrčený roh stránky a podal mu ju bez toho, aby naňho čo i len pozrel.

„Myslím, že tu je odpoveď na naše otázky.“ S tým vstal, privolať si habit prevesený cez stoličku a vytratil sa preč.

James ostal ležal na posteli s poriadnou hrčou v nohaviciach a ružovými lícami.

Kým sa zmohol na nejaký pohyb, Draco bol preč.

16. časť

1/100

Jamesovi sem-tam chvíľu trvalo, než mu isté veci docvakli. Záviselo to od viacerých faktorov. Napríklad ako včera v noci.

Profesor Malfoy ho dokonale vyviedol z miery a stačilo k tomu tak málo!

Sedel nad svojimi raňajkami, na pol ucha počúval Nevilla, ktorý básnil o akomsi novom kvete a nemohol prestať myslieť na pocit, ktorý v ňom vzbudilo slizolinčanovo telo, keď ho pod sebou na krátky okamih uväznil.

Ako dlho necítil niečo podobné? Od vtedy, čo ho Aidan okašľal prešlo už veľa času a on na podobné veci ani nepomyslel, ale teraz... mu myseľ zamestnával ten chlap častejšie, než sa patrilo.

2/100

Ani nasledujúce dni mu nepriniesli viac pokoja. Trávil ich učením, opravovaním esejí a čítaním pozoruhodného denníka, ktorý ho nemohol nechať ľahostajným voči svojmu obsahu.

Prehliadky podzemia hradu sa obmedzili. Trochu ho škrelo, že utorňajšiu schôdzku preložil profesor na piatok, ale tentoraz mal na to aspoň pádny dôvod. Ten otras po tom malom výbuchu v učebni elixírov bol neprehliadnuteľný. Navyše, Zloduch o tom spieval kade lietal a stále ho to neomrzelo.

Našťastie, nikto sa vážne nezranil. Okrem profesora, ktorý dbal väčšmi na blaho svojich nepodarených študentov ako na svoje vlastné.

Poppy ho zo svojich pazúrov nechcela prepustiť, kým ho dôkladne neprehliadne.

3/100

Zaklopal na dvere jeho komnaty. Pôvodne mal namierené na ošetrovňu, ale Poppy mu oznámila, že ten slizolinský tvrdohlavec nedávno emigroval. Evidentne z toho nebola nadšená a on ju nechcel dráždiť.

Preto zamieril do podzemia.

Dvere pred ním sa takmer lenivo otvorili. Bolo to podivné, pretože mu ten zvyčajne prudký pohyb akosi chýbal. A tiež to napovedalo, že profesor nie je v takej fyzickej kondícii ako inokedy.

„Neruším?“ opýtal sa, keď sa naňho zameral šedý pohľad spod ťažkých viečok, ktoré vyzerali, že tie oči každú chvíľu bez varovania prekryjú.

Profesor čosi zabrblal a zakymácal sa. Mladíkovi padol rovno tvárou do náručia.

4/100

„Vodu?“ opýtal sa tlmeným hlasom, keď sa skláňal nad profesorom.

Draco prikývol a prijal od neho pohár. Keby sa necítil tak, akoby ho podupalo stádo hipogrifov, možno by mu iba čosi odvrkol, ale takto?

Studená voda ho príjemne ovlažila a trochu prebrala. Stále na sebe cítil neklamné známky únavy a to všetko iba kvôli tomu sprostému elixíru a jeho účinku, ktorý sa na ňom podpísal.

„Čo tu robíte?“ opýtal sa lenivo a ani sa nenamáhal posadiť.

„Robil som si starosti,“ odvetil pravdivo James. „Chápete, z kolegiality,“ dodal na vysvetlenie, keď sa naňho vzápätí uprelo zo zvedavosti jedno šedé oko, zrumenel.

5/100

„Alebo to máte v povahe, nie? Nečudoval by som sa. Aj váš otec sa odjakživa hral na hrdinu,“ zamrmlal, ale nemyslel to ako urážku. Bol to holý fakt.

James sa pousmial. Na toto bol zvyknutý. Často si preto jeho otca doberali. V dobrom. A hoci vedel, že profesor s jeho otcom nemal práve najlepší vzťah, akosi vytušil, že to nemyslel zle, čo povedal.

Usmial sa. „Keby to tak bolo, musel by som osobne zabezpečiť miestnosť a zachrániť nielen študentov, ale aj vás, nemyslíte?“ opýtal sa jemne a naklonil hlavu na stranu. „Lenže vy ste to bravúrne zvládol sám.“

Draco zaspal.

17. časť

1/100

Prvé, čo Draco ráno uvidel bola tá mužná tvár, na ktorú sa díval i v momente, keď proti svojej vôli usínal.

James Potter sa k nemu naklonil s drobným úsmevom, ktorý mu dvihol ľavý kútik úst dohora a opýtal sa so sebe vlastnou drzosťou: „Keďže už sme spolu strávili noc, nemohli by sme si potykať?“

Draco sa usmial napriek tomu, že mu myslou blysla myšlienka, ktorá ho nemohla nechať pokojným. Strávili spolu noc? No, istým spôsobom to tak ozaj bolo.

„Vonkoncom...“ odmlčal sa, „netušíš, čo znamená stráviť so mnou noc, James.“

Mladíkov výraz tváre bol v tej chvíli na nezaplatenie.

2/100

James tam ostal, než si plavovlasý profesor šiel dať sprchu a prezliekol sa do čistých šiat. Keď sa vrátil, ocitol sa pod jeho drobnohládcom. Modré oči si ho centimeter po centimetri pozorne oskenovali.

„Si si istý, že budeš v poriadku a účinky elixíru sú nadobro preč?“

„Pochybuješ vari o mojich slovách?“ neodpustil si a naozaj znel naštvane. Pripomienka toho včerajšieho fiaska ho podráždila. Zvlášť preto, že to bola iba jeho vina. Keby reagoval pohotovejšie, nebolo by k tomu vôbec došlo. Keby nedovolil vlastným myšlienkam zatúlať sa...

„Nie. Kontaktovala ťa Poppy, kým si sa sprchoval. Iba sa uistovala, že si okej.“

3/100

Na raňajky sa vybrali spolu, akurát ho Draco prezieravo zastavil a jednoduchým kúzlom zmenil mladíkovi nielen farbu košele, ale i kravaty a na zvyšok odevu zoslal čistiace kúzlo.

Keď sa naňho James spýtavo pozrel, Draco sa zamračil. „Aby si to niekto nevyložil zle. Máš na sebe stále to, čo si mal včera a ak ťa sem niekto videl vchádzať...“

„Pokojne by si mohli myslieť, že som u teba strávil noc z dobroty svojho chrabromilského srdca a obáv o tvoje zdravie, nemyslíš?“

„Nie,“ odvetil obratom a otvoril mu dvere, aby vyšli do chodby. „To, čo by si mysleli, je mi ukradnuté.“

4/100

James to bral po svojom.

Ďalšia narážka podobného razenia v ňom vyvolala príjemné mrazenie, ktoré otriaslo nielen jeho predstavivosťou. Musel uznať, že ten muž ho priťahoval. Neskutočne. Krásny, bledý a mužný. A to v ňom vyvolávalo otázky, či je taký bledý všade, alebo či sú niektoré miesta ešte bledšie. Najradšej by sa o tom presvedčil na vlastné oči. A veľmi rád.

„James?“ oslovil ho Neville, ktorý si práve dolieval do šálky bylinkový čaj.

„Hm?“ ledva naňho pozrel. Modré oči sa nevládali odlepiť od objektu, ktorý zameriavali.

„Jeden by si myslel, že zješ to, čo máš na tanieri a nie Malfoya.“

5/100

James si povzdychol a odvrátil pohľad. „Asi si si to iba zle vyložil.“

Neville sa pousmial. „Nemyslím. Pozri, na tom nie je nič zlé. Malfoy je krásny muž.“

James naňho vyvalil oči a otvoril ústa, no profesor Herbológie iba nevinne mykol plecami. „No čo, mám predsa oči, nie?“

„Nič medzi nami nie je, strýko Nev,“ uistil ho a prvý raz si uvedomil, že by si vlastne prial, aby to tak nebolo.

„Ale ty chceš, aby bolo, že?“

Dopekla! Vari mu číta myšlienky?

„Netvár sa tak zdesene. Iba... ber naňho ohľad, hej? Je to možno slizolinčan, ale aj on je človek.“

18. časť

1/100

James sa zadumane zamračil. Podľa mapy ich čakal posledný trakt podzemných chodieb. Jednou, ktorú náhodne objavili sa minulý týždeň dostali do Zakázaného lesa, ďalšou do Rokvillu. Zaznamenali to ako možné únikové východy zo školy a priradili k tým, ktoré im už boli známe.

Ako napríklad chodba na treťom poschodí skrývajúca sa v hrbe Jednookej čarodejnice. Alebo tá za zrkadlom na štvrtom poschodí, aj keď stále zavalená. Ako mu vravel kedysi otec, dovedna bolo chodieb sedem a o štyroch vedel aj školník a zvyšok profesorského zboru.

Oni pridali k zoznamu zatiaľ tri ďalšie. Zhodli sa, že o nich povedia aj Minerve.

2/100

„Kde si myslíš, že sa vynoríme tentoraz?“

„Nemám predstavu,“ poznamenal Draco, keď sa mu podarilo odstrániť pavučinu priamo pred tváre. „Obávam sa, že Medové labky to nebudú.“

James sa uškrnul. „Nemyslel som práve na ne. Skôr... možno nejaké miesto na území školy.“

Draco sa viditeľne otriasol. „Fajn, len nech to nie je zasa Zakázaný les.“

„Nechodieváš tam náhodou na niektoré z bylínok? Mal som dojem, že sa nebojíš.“

Prudko sa k nemu zvrtol, svetlo z jeho prútika ho oslepilo. „Ja sa nebojím, Potter! Len to tam nemám rád!“

„Prečo? Kvôli tomu, čo sa stalo na vašom školskom treste s otcom?“

3/100

Draco frustrovane vydýchol a sklopil prútik. „Je niečo, čo o mne ešte nevieš?“

James sa chopil šance. Znova. V tlmenom svetle, v prítmí chodby jeho oči žiarili ako hviezdy.

„Pomerne mnoho. Napríklad,“ oblízol si suché ústa, „neviem, či si myslel naozaj vážne to, čo si minule povedal.“

Draco uhol pohľadom. Tváril sa, akoby netušil, na čo jeho mladší kolega naráža.

A James by bol najradšej vykrikoval od zúfalstva. Celé dni sa snažil. Vážne! Ale tým chlapom to ani nepohlo. Jeho pokusy o náhodné dotyky, nepatrné narážky a flirtovanie sa ukázali ako neúčinné!

„Záleží na tom?“

„Záleží, ak nie si... srab!“

4/100

Vzápätí bol James pritlačený k studenej a vlhkej stene chodby za svojím chrbtom profesorom elixírov. Jeho dych mu ovieval tvár, kým zo seba muž vyrážal slová: „Ja-nie-som-srab!“

„Skutočne? Zatiaľ to tak nevyzer...“ nestihol dokončiť. Zvyšok jeho slov pohltili mäkké ústa, i keď sa k nemu prisali v tvrdom bozku.

Sprvu...

Bolo to však žalostne krátke, aby o tom mohol čokoľvek súdiť a Draco sa od neho rovnako prudko odtiahol.

James to nehodlal vzdať. Povzdychol si a skúsil to ešte raz. „Mohlo mi to napadnúť. Prepáč. Nedošlo mi, že niekto v tvojom veku môže byť v bozkávaní absolútny zelenáč.“

Draco zavrčal.

5/100

Keď sa od seba oddelili po tom najúžasnejšom bozku, aký James kedy zažil, obaja lapali po dychu, nalepení jeden na druhého.

„My... mali by sme sa radšej venovať... ďalšiemu skúmaniu, nemyslíš?“ opýtal sa Draco. Na tú vetu vynaložil ohromnú námahu, pretože jeho mozog stále stávkoval. Bodaj by aj nie!

James sa k nemu naklonil a nerušene mu posieval drobnými bozkami čelúšť. „Neviem ako ty, Draco, ale ja skúmam niečo vskutku... unikátne. Pridáš sa?“

Jasná výzva. Rozhodnutie ostávalo evidentne iba na ňom.

Keď ho Jamesov horúci jazyk poláskal na citlivom mieste pod uchom a stehno sa obtrelo o pulzujúci rozkrok, prikývol.

19. časť

1/100

„Výborne, slečna Goylová, desať bodov slizolinu za skvelé prevedenie premeny brka na príbor!“ pochválil štvrtáčku, ktorá sa samoľúbo uškrnula.

„Ďakujem, profesor Potter,“ zanôtila prv, než sa usadila späť na miesto, vychutnávajúc si ten malý triumf, ktorý zožala.

Hodina sa neodvratne chýlila ku koncu, čomu bol James vskutku rád, takže rozdal posledné pokyny a tešil sa, že má vyučovanie za sebou.

Zazvonilo a húf študentov sa vyrútil z dverí učebne ako čierna rieka. Pousmial sa. Sám v ich rokoch nebol iný. Učebňu však ešte neopustil. Sadol si za stôl a konečne vytiahol list od rodičov, aby si ho v pokoji prečítal.

2/100

Pozvanie na sobotňajší obed od rodičov mu prišlo iba vhod. Potreboval odvieť myšlienky od toho, čo ho trápilo najviac. Na ten bozk a na toho uhrančivého muža nedokázal nemyslieť. Bolo to ako želať si žiť a pritom nemôcť dýchať.

Ten bozk bol famóznym! Vyprovokovaný, ale nádherný. Rovnako ako zistenie, že Dracovi nie je ľahostajný a tie jeho narážky niečo skutočne znamenajú.

Túžil po ňom.

A nie preto, že cítil jeho pôsobivú erekciu, ktorá sa tlačila na jeho stehno, kým ju chvíľu na to nevy pátral v tesných nohaviciach a nezovrel v dlani.

Draco Malfoy. Jemný, horúci, zamatový a tvrdý. Kvôli nemu.

3/100

„Si v poriadku, zlatko?“ starala sa Ginny, ktorá si nemohla nevšimnúť drobnú zmenu v jeho správaní. A to sa snažil byť podľa možností nenápadný!

„Isteže, som v pohode, vážne.“

„Daj mu pokoj, Gin,“ schladil ju manžel, ktorý ich oboch voviedol do Troch metiel. Sadli si k jednému z voľných stolov vzadu a objednali si u milej, ryšavej čašníčky.

„Ako sa darí s prekladom zvitkov?“ opýtal sa Harry, ktorý sa ako prvý pustil do predjedla. „Dlho si sa neozval.“

„Zvládam to, tati. Zabral som sa do kapitoly, kde pojednáva o botanike a rastlinách vhodných do elixíru potencie. Je to veľmi zaujímavé.“

4/100

„To nepochybne,“ uškrnula sa jeho matka pobavene. „Aj tak je pôsobivé, že ste niečo také dokázali objaviť,“ nadchýňala sa.

„To skôr Draco. Tú knižnicu objavil on.“

Harry si s Ginny vymenili udivený pohľad a na chvíľu im zavisli lyžice na pol ceste k ústam. „Draco?“ ozvala sa znova Ginny.

„No áno, potykali sme si. Sme kolegovia, takže... chápete, však? Nie je na tom nič neprirodzené, tak...“

„Stop!“ zarazil to táranie Harry, ktorý vďaka synovmu nevyspytateľnému výrazu nadobudol isté neklamné podozrenie. Teraz sa však nevedel rozhodnúť, či sa mu to má pozdávať, alebo nie. V každom prípade nechcel robiť urýchlené závery.

5/100

„My to chápeme, vážne. Nemusíš nám to vysvetľovať. Skôr ma udivuje, že to Malfoy povolil bez toho, aby sa ťa aspoň nepokúsil prekliať.“

„Nie je taký zlý, vieš?“ bránil ho James bez toho, aby si uvedomil, čo robí.

„Vieme,“ usmiala sa naňho Ginny. „Ale vie to sakramentsky dobre skrývať.“

„Hej, so skrývaním má bohaté skúsenosti,“ podotkol a tlmene dodal skôr sám pre seba, „najmä so skrývaním svojich pocitov.“

Zvyšok poobedia sa niesol v ľahšej atmosfére. Možno i preto, že sa k nim pridala Neville s Hannah a Hagridom. Bolo to fajn. James sa bavil a aspoň na čas naňho nemyslel.

20. časť

1/100

Ginny sedela pred toaletným stolíkom a rozčesávala si vlasy siahajúce po plecيا, kým sa za ňu nepostavil manžel. Vtisol jej navrch hlavy bozk a zložil jej ruky na útle plecيا, aby ich začal v hlbokom zamyslení masírovať.

Ginny spokojne zastonala a poddala sa jeho dotykcom. „Tak hovor, čo ťa trápi?“

Jej oči sa stretli v oválnom zrkadle so smaragdovým pohľadom. Harry si povzdychol, kým sa jej jeho šikovné prsty postupne nevyšplhali na šiju.

„Jamie. Myslíš, že by medzi nimi... Videla si, ako sa tváril... Červenal sa!“

Ginny ho chytila za ruku, aby ho zastavila. „Videla. Neviem, čo si mám myslieť.“

2/100

Harry si povzdychol znova a sadol si na dlhú taburetku vedľa nej. Pohľad pre zmenu upretý na svoje prepletené prsty.

„Vieš, na jednej strane by som to i chápal. Malfoy bol vždy... svojim spôsobom príťažlivý.“

„Súhlasím.“

„Ale je to stále Malfoy. Odhliadnuc od faktu, že je to chlap a náš najstarší syn je na chlapov.“

„Takže keby to nebol Malfoy, bolo by to fajn?“

Zamračil sa a pozrel na ňu. „Nechcel som, aby to vyznelo takto. Ide mi skôr o ten vekový rozdiel. Ak už to tak musí byť, nemal by si hľadať niekoho seberovného?“

„Zlatko, srdce si nevyberá,“ povedala.

3/100

Harry zhasol jediným mávnutím ruky a díval sa, ako si k nemu líha jeho manželka. Šuchla sa pod prikrývku k nemu a pritúlila sa k jeho boku.

„Nechcem, aby bol nešťastný, to je všetko,“ bránil sa znova.

„Ja to viem. Ale neviem, či by ťa pochopil i James. Nechaj rozhodnutie na ňom, dobre? Nemôžeme ich donekonečna chrániť. Nech sa učia na svojich vlastných chybách, tak ako sme to robili aj my. Musíme veriť, že si napokon zvolia dobre.“

„Máš pravdu. Ako vždy,“ dodal, i keď to nebolo to, čo chcel počuť. Vpodstate proti Dracovi nič nemal. Vážne.

Ale tá predstava...

4/100

James strávil sobotu s rodičmi a neskôr zabratý do opravy esejí. V noci zišiel do podzemia. Najprv zaklopal na dvere Dracových komnát, ale nik mu neotváral. Zjavne sa stále nevrátil.

Škoda. Dúfal, že si konečne spolu pohovoria. Toto trápenie musí skončiť. Najprv vedie podivné narážky na jeho adresu, vysieľa k nemu jasné signály a potom sa pred ním skrýva akoby spáchal najohavnejší hriech, či čo!

Zatvoril sa v novoobjavenej knižnici a ponoril sa do prekladu textov. Nemal tušenia ako dlho tam ostal trčať, ale skončil až vtedy, keď mu začala padať hlava na stôl. Do komnát sa nevrátil.

Zaspal tam.

5/100

Dohárajúci knôť sviece na stole sa kúpala v jazierku horúceho vosku, keď vstúpil dnu. Vrátil sa neskoro, ale dlhšie v tom dome ostať nemohol. Nie s tou spoločnosťou, nie so spomienkami, ktoré ho morili na každom kroku.

Draco sa pousmial, keď Jamesa uvidel ležať na pohodlnom gauči tmavomodrej farby. Pod hlavou mal sivý vankúš, cez seba prehodenú sivú deku. Napriek tomu tam bolo chladno. V krbe muselo vyhasnúť už skôr.

Takže sa najprv postaral o to, aby sa plameň znova rozhorel, potom si stiahol z pliec habit a kúzlom rozšíril gauč. Zbavil sa saka, topánok a ľahol si k nemu.

21. časť

1/100

Jamesa vyrušil zo spánku akýsi pohyb. Vždy mal ľahký spánok. Ale neprebral sa úplne. Jediný človek, ktorý sem kedy vstúpil okrem nich dvoch s Dracom bola Minerva. Ale o tejto hodine by ste ju tam asi ťažko hľadali.

Skoro nepatrný pohyb mihalnic a ťažkého viečka, ktoré sa nadvihlo v úzkej štrbinke stačili na to, aby zistil, že sa nemýli. Videl, ako si plavovlasý slizolinčan stiahol z pliec habit i sako, ako sa vyzul a vliezol si k nemu pod deku.

Mohol urobiť viacero rozhodnutí. Prebrať sa a zaplaviť ho výčitkami i otázkami, alebo rovno sa naňho vrhnúť a pomilovať ho.

2/100

Nespravil to. Dospel k záveru, že nech už k tomuto viedlo Draca čokoľvek, bol za to rád. A dúfal, že z toho ráno nebude sklamaný.

Len si teda prerývane povzdychol, pretočil sa na bok a zložil si hlavu na jeho plece. Mužova ruka sa mu usadila na boku, kým on si vedľa neho hľadal lepšiu polohu. Dokonca mal pocit, že začul jeho tlmený smiech.

Veľmi príjemný zvuk, pomyslel si James a ponoril sa do spánku mysliac i na to, ako dlho to je, čo s niekým takto zdieľal svoje lôžko.

A čuduj sa svete, ráno ho nečakalo žiadne nepríjemné prekvapenie.

3/100

James sa ráno neprebudil prvý. Do nového dňa ho prebralo nežné láskanie a ľahké dotyky prstov, ktoré skúmali črty jeho tváre. Mapovali oblúky obočia, rovnosť nosa, súmernosť pier i hranatosť čeluste.

Otvoril oči, len aby zistil, že ho Draco Malfoy sústredene pozoruje. Bol vážny a v šedom pohľade sa zrkadlila neistota.

„S chrabromilčanom som nikdy nič nemal,“ priznal bez okolkov. „Ak si odmyslím tie nekonečné ťahanice z minulosti,“ dodal.

„Nič... intímneho charakteru?“ uisťoval sa James rozospatým hlasom.

Slizolinčan pritakal. „A vo vzťahoch nie som...“

„V tomto sa asi moje skúsenosti rovnajú tvojim.“

„To sme na tom rovnako, však?“

James prikývol.

4/100

Draco sa vzpriamril a pozrel naňho. „Čo ak to nevyjde? Budeme sa jeden druhému vyhýbať a zazerat' na seba ako nepriatelia?“

„Nie. Urobíme všetko pre to, aby sme sa rozišli ako priatelia. Ale prečo si vôbec takú možnosť pripúšťáš, keď sme vlastne ani nezačali? Odsudzuješ náš vzťah dopredu na neúspech?“ hrešil ho jemne.

„Môže sa stať hocičo! Môže sa to totálne posrať, ale môže z toho byť niečo nesmierne krásne. Chceš to zistiť, Draco? Lebo ja áno! Okrem toho, to, že si dnes so mnou spal beriem ako tvoje áno.“

Draco prevrátil očami, celkom chlapčensky. „Spal, čiste technicky.“

„Ale spal!“

5/100

„Okrem toho, cítim potrebu ubezpečiť ťa, že podľa školskej vyhlášky sú vzťahy medzi profesormi povolené.“

Draco sa pousmial. „Viem. Pred časom som nad tou bichľou zase strávil nejakú chvíľu.“

James mu úsmev opätovoľal. „Dobre. Začneme pozvoľna, ak mi sľúbiš, že nám dáš reálnu šancu.“

Draco jeho návrh pár sekúnd mlčky zvažoval. „A potom?“

„Potom sa uvidí. A vieš čo?“ opýtal sa rozjarene, modré oči mu radostne žiarili. „Myslím, že sa nemáš čoho obávať.“ Naklonil sa k nemu ešte viac a vtisol mu na ústa letmý bozk.

„Nevravel si, že sa na mňa nebudeš vrhať?“ V hrdle mu zaklokotal sýty smiech.

22. časť

1/100

Nasledujúci týždeň ubehol ako voda. James sa neraz pristihol s hlavou v oblakoch. Doslova, pretože jeho myšlienky sa točili okolo denníka i plavovlasého profesora, ktorý sa konečne rozhodol a skutočne im dal šancu.

Bolo veľmi zábavné zubiť sa naňho pri stretnutí na chodbe, kde mu ten elegantný slizolinčan odpovedal pohoršeným nakrčením obočia a bleskami, ktoré šľahali zo sivých očí. V súkromí ho však za to nikdy nehrešil a pravdou bolo, že James mal sám dojem, že by si to zaslúžil, lebo boli momenty, kedy sa prosto nevedel vpratať do vlastnej kože.

Už jediná myšlienka na Draca v ňom vyvolávala eufóriu.

2/100

James sa zadíval na šálku čaju ako na nepriateľa číslo jedna. Draco si ich spoločné poobedie evidentne užíval. Šálku držal v prstoch grandiózne, malíček pravej ruky dokonale vystretý.

V sivých očiach mu iskrilo pobavenie.

James prižmúril oči a odložil brko do kalamára s tušom červeným ako krv, ktorým trestal tie nezmysly popísané v esejách žiakov prvého a druhého ročníka a snažil sa ich svedomito opraviť podľa svojho najlepšieho svedomia. I keď boli momenty, kedy by to prosto schmatol a podkúril by zničenými pergamenmi v kozube.

„Nevedel som, že si taký... čajový,“ zamrmlal.

„Nevedel som, že ty nie si,“ kontroval Draco.

3/100

„Nie, máš pravdu. Mám rád čaj, ale nesnažím sa ním za každú cenu predávkovať. Moja mama rada usporiadavala svoje čajové seansy, kde si pozývala kamarátky. Tetu Hermy, Lunu alebo Hannah.“

Draco odul pery a položil šálku späť na stôl. „Tetu Hermy... Lunu... Ak to povieš takto, cítim sa ako vykopávka.“

James sa nad tou poznámkou pobavene rozosmial, než napokon znova zväžnel a uprel naňho svoj uhrančivý pohľad. „Pán Malfoy, ste tá najpôsobivejšia a najúžasnejšia vykopávka, akej som sa mal tú česť dostať na kobylku.“

Dracovo obočie vystrelilo nahor a odkašľal si: „Pôsobivá vetná štylizácia, i keď mám proti nej výhradu.“

4/100

„Dobre, tak späť k téme,“ navrhol Draco, keď to vyzeralo, že James každú sekundu preskočí svoj pracovný stôl, len aby sa naňho vrhol. „Vravel si, že denník si dočítal, však?“

James prikývol a s hlbokým povzdychom sa vrátil k téme, ktorá podľa neho bola možno zaujímavá, ale ktorej sa netúžil práve teraz venovať.

„Čo si o tom myslíš?“ Draco spojil prsty rúk do striedky.

„Mali by sme to riaditeľke povedať. Ak nebude chcieť vidieť tú miestnosť, pochopím to, ale mala by o tom vedieť. Je hlavou školy.“

„Nie som proti. Vlastne nebude na škodu, ak sa pár vecí ujasní,“ pritakal.

5/100

„Ach, tak konečne,“ privítala ich miesto obvyklého pozdravu, vďaka čomu si tí dvaja vymenili začudované pohľady. Šumenie zhovorčivých portrétov razom ustalo. Určite boli rovnako zvedaví.

Minerva si to nemohla nevšimnúť, ale iba nad tým mávla rukou. „Nečudujte sa nám, všetci horíme nedočkavosťou. Okrem toho, Draco, v poslednej dobe ste bol nezvykle strohý a neprimerane stručný.“

Draco sa jemne zapýril. „Osobné problémy, ale ubezpečujem vás, že je všetko v najlepšom poriadku.“

Minerva prižmúrila oči a preniesla zvedavý pohľad na Jamesa. „To rada počujem,“ povedala slizolinčanovi, hoci sa na mladíka nepatrne usmiala.

„A teraz, von s tými novinkami!“ zavelila, keď sa usadili.

23. časť

1/100

Prvý sa vložil do rozhovoru Draco: „Podzemný trakt chodieb je veľmi pôsobivý. I keď je väčšinou pospletaný chodbami, výklenkami a slepými uličkami, ktoré nikam nevedú.“

Minerva prikývla a uchlipla si z bylinkového čaju. James mrkol na Draca, ale mlčal.

„Čiže už žiadna ďalšia tajná komnata?“ opýtala sa nevinne, pričom obaja nadobudli podozrenie, že o tej poslednej odniekiaľ dávno vie.

Draco sa odmlčal a líca mu takmer pokryl jemný rumenec. Fajn, sprvu s tým vážne nesúhlasil, ale teraz nevidel dôvod, prečo tajiť existenciu tej poslednej komnaty. Akokoľvek kontroverznej.

„Objavili sme ešte jednu,“ priznal, „hoci sme sa o nej najprv... nechceli zmieňovať.“

2/100

Minerva zvrátila úzke, elegantné obočie. „A to už prečo, ak smiem vedieť?“

James sa zahniezdil na stoličke a skôr, než stihol jeho kolega otvoriť ústa, ozrejml jej to.

„Pretože to vyzerá ako miestnosť, ktorá slúžila na ukávanie pomerne zvrhlých sexuálnych chúťok, pani riaditeľka.“

I portréty vydýchli údivom. Bodaj by aj nie, podozrenie mohlo pokojne padnúť na niektorého z bývalých riaditeľov. Bolo vidno, že im to došlo, pretože sa začali vzájomne prepaľovať skúmavými pohľadmi plnými pohrdania.

„Priznávam, toto nie je novinka, ktorú by som túžila počuť,“ pípala, pohľad upretý na svoje prepletené ruky. „Kde je tá miestnosť?“

„Je ukrytá v podzemí.“

3/100

Draco sa ukážkovo odul, keď na ňom pristál riaditeľkin pohľad. „Samozrejme, to som si mohol myslieť! Upodozrievaš niekoho zo slizolinu, však?! Chceš obviňovať mňa? Alebo nebudaj Severusa?!“

Menovaný portrét zavrčal: „To si vyprosím!“

James si z ich výbuchu nič nerobil. Iba pokrčil ramenami. „Bolo by to logické, to musíš uznať, ale...“ obrátil pozornosť k riaditeľke, „nie je to tak.“

Zelené oči zatiaľ nerušene pozorovali svojich mladších kolegov. „Dobre, takže kto z vás dvoch mi to konečne objasní?“ opýtala sa.

Draco si povzdychol. „Už vieme, komu patrila.“

„Skutočne?“ podivila sa.

„Áno,“ odvetil a mrkol na knihu, ktorá ležala vedľa Jamesovho čaju.

4/100

„Rowena z Bystrohlavu?“ riaditeľnou sa rozšírilo šumenie ako lesný požiar. Minerva si nedokázala zachovať prázdnu tvár a úprimne, vyzerala byť rovnako šokovaná ako ostatní.

„Vyzerá to tak, že mala pletky s Krvavým barónom. A jej dcéra Helena o tom musela vedieť, preto ho odmietala.“

„Ako to viete? Z toho denníka?“ opýtala sa a oni prikývli. James jej denník podal.

„Ale varujem vás, pani riaditeľka. Niektoré zápisky sú... pomerne vulgárne.“

Minerva si povzdychla. „Prežila som oveľa horšie veci, pán Potter. Ale som rada, že myslíte na môj jemnosť.“

Povedala to ironicky, vedeli to obaja a Draco sa nad tým dokonca uškrnul.

5/100

Minerva napriek rumencu pôsobila vyrovnané.

„Budeme ju musieť vypratať. Momentálne si ani nedokážem predstaviť, na čo iné by sa dala využiť. Možno nejaký sklad, ale... to si ešte nechám prejsť hlavou,“ povedala a keď vychádzala von, zamrmlala čosi, čo znelo ako – Chuderka Helena!

„Vzala to celkom dobre, nie?“ opýtal sa James, keď konečne osameli. Draco si práve vyzliekal habit.

MIčky prikývol a vrhol nepriateľský pohľad smerom k stohu esejí.

James to využil. „Ak sa ti nechce, mám príjemnejšiu alternatívu,“ pristúpil bližšie a omotal mu ruky okolo krku s dráždivým úsmevom, ktorý zanikol v následnom bozku.

Draca ani nenapadlo brániť sa.

24. časť

1/100

„Slečna Bootová a pán Waren, ak sa nemýlim, už máte dávno po večierke!“ zahrmel nahnevane.

„Myslím, že sa nemusím pýtať, za akým účelom ste sa tu stretli, však?“

Sarah Bootová sa zapýrila až po koreničky vlasov a Travis Waren sklopil pohľad. James pokračoval v karhaní.

„To, že ste prefekti vás neospravedlňuje. Obom fakultám odoberám po pätnásť bodov. A radím vám, nech je to naposledy, pretože nabudúce nebudem taký zhovievavý.“

„Áno, pán profesor,“ pípla dievčina a vystrelila odtiaľ preč spolu s druhým previnilcom.

James sa za nimi díval a krútil hlavou, než sám nezhlíkol, keď ho okolo pásu objali mocné paže.

2/100

Draco Malfoy objal objekt svojho záujmu zozadu okolo pásu a ústami sa obtrel o jeho líce.

„Draco,“ vydýchol mladý profesor a oprel sa mu o hrud', pričom vyvrátil hlavu tak, aby sa ich ústa bez problémov stretli. „Čo tu robíš?“

„Hľadám ťa, to je jasné,“ odvetil, pričom mu neprestal perami blúdiť po líci, mieriac k uchu.

„Meškáte, profesor.“

„Viem, prepáč, zdržal som sa, ale...“

James bol nútený zalapať po dychu, keď na stehne ucítil neklamný znak vzrušenia druhého muža.

„Zdržali, iste...“ zapriadol mu do ucha, keď následne nasal medzi pery jeho ušný lalôčik, poriadne ho zvlhčil a prepustil.

„James, pod'...“

3/100

Zastretý hlas a túžba horiaca v očiach druhého muža bola neprehliadnuteľná ani v šere chodby tretieho poschodia. James sa ním nechal viesť ako námesačný, ohromený nielen jeho spontánnosťou, ale predstavou, čo bude nasledovať.

Jeho odvážna, nespútaná myseľ dúfala v čosi viac ako len v nevinné maznanie sa, ktoré mu za posledné dni a týždne prestávalo stačiť. Hoci boli ich bozky sladké a dotyky čoraz odvážnejšie, nikdy neprekročil stanovenú hranicu. Toto chcel nechať na partnerovi.

Nie preto, že by jemu samému chýbala odvaha, ale preto, že chcel, aby bol iniciátorom Draco. Chcel, aby popustil uzdu svojej vášne a prestal sa kontrolovať.

4/100

Vedel, že je stratený v momente, keď sa za nimi zavreli dvere Dracových komnát. James ani nepípol, iba užasnuto sledoval tú náhlu premenu, ktorú nemohol nevítať.

Koľko nocí prebdel, keď o tom sníval? Koľkokrát si dohrýzol peru takmer do krvi, keď sa ukájal ležiac sám vo veľkej posteli, s rukou na vlastnom stoporenom penise a s myšlienkami upnutými k tomuto príťažlivému chlapovi?

Bol opitý z jeho mužnej vône, omámený jeho bozkami a bezmocný pred jeho túžbou, ktorá konečne vytryskla na povrch.

Nechal sa ním dravo bozkávať a rovnako nadšene mu i oplácal bozky. Nemal tušenia, kedy sa ocitli v posteli.

5/100

Draco náhle spomalil, ale nie preto, aby prestal. Vychutnával si dotyky na tele, ktoré sa mu s ľahkosťou poddávalo, spoznával ho ústami, mapoval doširoka roztvorenou dlaňou.

James mal pocit, že na jeho tele už neexistuje miesto, ktoré by nepokryl dotyk, či Dracov bozk. Ochotne pod ním ležal, zľahka mu oplácal všetku tú krásnu starostlivosť, kým ho neotočil na brucho a nezačal perami kĺzať nadol chrbticou.

Jeho pery skončili presne tam, kde si to James prial. Presne tam, kde skončil i Dracov mocný úd, vlhký od Jamesových slín i lubrikantu voňajúcom po vanilke.

Ich prepletené telá do seba nádherne, perfektne zapadli.

25. časť

1/100

Prešlo pár týždňov a na horách sa ochladilo. Ukázali sa prvé mrazy a pokojný november sa presúval deň za dňom k poslednému mesiacu v roku.

Než sa niekto z nich stačil spamätať, ešte v prvý decembrový týždeň napadlo kopu snehu a sviatky boli nadosah.

Draco to všetko vnímal a musel si sám priznať, že tento rok je preňho... inakší. Prvý raz po nekonečne dlhom čase sa na Vianoce naozaj tešil.

A nebolo to len tým, že znova uvidí svojho syna. Ani tým, že si na pár dní oddýchne od tých dutých hláv, ktoré sa niečo snažil naučiť zo svojho predmetu.

2/100

Sedel za stolom vo Veľkej sieni, po jeho boku obedoval James a on počúval s pobaveným úsmevom historku o tom, ako Jack McAvoy vďaka nesústredeniu premenil svoje brko na kotkodákajúce vajce s nožičkami a pestrofarebným miniatúrnym chvostom. James si myslel, že príčinou problému bola jeho spolužiačka Emma, do ktorej sa zaľúbil.

Hagrid štuchol do Nevilla, ktorému sa vďaka tomu z vidličky zošmykol kúsok mäsa, čo si naň práve nabodol. Obrátil k nemu spýtavý pohľad.

Hagrid huňatou hlavou pokynul k miestu, kde tí dvaja sedeli. Neville sa iba pousmial: „Zaujímalo by ma, či vedia, že už dávno nie sú takí nenápadní?“

3/100

Minerva vošla do pracovne. Usmievala sa. Zelenkavohnedé oči jej iskrili svetlom, ktoré vyjadrovalo ohromnú spokojnosť.

„Minerva, tváriš sa ako mačka, ktorá vylízala plnú misku smotany,“ začula za svojim chrbtom známy hlas, ale ona si iba odfrkla a otočila sa k nemu tvárou.

„Mám na to dobrý dôvod,“ odvetila s chrbtom vystretým ako lineár.

Aj Severus Snape si odfrkol a navyše aj prevrátil očami. „Budem hádať. Tým dôvodom je môj krstný syn a jeho... amant?“

Minerva iba povytiahla obočie a prekrížila si ruky na hrudi.

„Myslel som si,“ zamrmlal. „No čo, proti gustu žiaden dišputát, tak sa vraví, nie?“

Neoponovala mu.

4/100

Severus Snape, či skôr jeho portrétovaná verzia zošpúlil pery a prepálil ju zadumaným pohľadom. Nie nesúhlasným.

„Aj tak si myslím, že z toho budú iba problémy, uvidíš.“

„Och,“ ozvala sa Dilys z náprotivnej strany, „narážaš na bývalú rivalitu profesora Malfoya a otca Jamesa Pottera? Drahý, obávam sa, že si vedľa.“

„Nehovorte mi drahý, Dilys,“ zaškrípala zubami.

„Pravda, pravda,“ zamrmlal Armando, „boli známi svojou rivalitou, no Harry je rozumný muž a...“

Hlasné odfrknutie sa nedalo nepočuť a prišlo práve od Severusa.

„Presne tak, Armando, Harry je rozumný muž. Okrem toho, ani ja si nemyslím, že by mal výhrady voči synovmu šťastiu.“

5/100

James zaklopal a vošiel do komnaty svojho milenca. Už keď prekračoval prah izieb, musel sa uhryznúť do pery, aby od radosti nevykríkol.

Na tento moment sa tešil celý deň. Ukradnúť si od Draca vášnivý bozk v tieni chodieb bola jedna vec, ale mať ho iba pre seba celú noc... celkom iná. Nevedel sa dočkať, kedy ho zovrie v náručí a...

Jeho predstavy sa stali skutočnosťou skôr, ako by stihol povedať Transfigurácia. Z hrdla mu vyšiel uvoľnený a šťastný smiech prv, kých mu ústa neprikryli mužove pery. Jemné, horúce a nádherne sladké.

James ho majetnícky objal a nechal sa ním hýčkať.

26. časť

1/100

James sa dobrovoľne podujal na výzdobu Veľkej siene. Rád pomáhal profesorovi Flitwickovi už ako študent. Mal na to extra talent, ako mu vravieval profesor s pobaveným úsmevom. Mal pravdu, hlavne ak sa jednalo o nejakú lotrovinu. Na to mal hlavu.

Ale teraz? Premýšľal iba nad tým, či tu toho imela nie je primálo a ako to asi bude vyzeráť, keď sa na svojho kolegu vrhne, aby z neho bozkom vysal dušu.

V duchu sa nad tým obrázkom, ktorý sa mu zrodil v hlave pousmial. Pravda, už nebol ten nespratný fagan, akým býval. Dospel, dozrel.

Alebo?

Dvere na sieni sa otvorili.

2/100

Mal šťastie, že Veľká sieň bola takmer vyľudnená a tých pár študentov, ktorí sa tu ponevierali mali plné ruky práce. Vráťane drobného profesora s piskľavým hlasom.

Otočil sa na päte a založil si ruky v bok. Jeho oči iskriace čertovskými plamienkami sa vpili do sivých studničiek, ktoré doslova vreli. A nebolo to pobavením.

Draco Malfoy ostal stáť ako priklinovaný sotva dva kroky za prahom dverí. Bol v moci zeleného imela, ktoré si evidentne nevšimol.

„Potrebuješ... moju pomoc?“

„James, toto nie je smiešne!“ zahriakol ho priškrteným hlasom plavovlasý muž a už-už vyťahoval prútik, aby tú zelenú potvoru odstrelil nejakým vhodným kúzlom.

3/100

Bozk, ktorý mu kolega uštedril spôsobil, že sa mu totálne vyprázdnila hlava. Vedel, že má v ruke prútik, ale na čo ho chcel použiť?!

Iba zrýchlene dýchal a očami kmital po miestnosti, ktorá sa zaplňala vianočnými dekoráciami.

„Hľadal si ma?“ James sa slabo usmieval, tváril sa bohorovne a Draco... iba zažmurkal.

„Dočerta!“ zahromžil a konečne dvihol ruku, aby sa postaral o tú skazu nad svojou hlavou. „Nieкто nás mohol vidieť!“ zamrmlal a znova vrhol skúmový pohľad poza Jamesov chrbát.

„No a? Už aj tak sa o tom šušká. To, že si sa do mňa zamiloval je tunajším verejným tajomstvom, láska.“

4/100

Draco odrazu nevedel, čo so sebou. Napokon na moment sklopil oči, prútik zasunul späť do rukáva a povzdychol si.

„Pozhovárame sa?“

James ho poslušne nasledoval. Vedel, že Dracovi niečo chodí po rozume. Cítil, že existovalo niečo, čo ho zožieralo.

Vyšli von z hradu a zastali na kraji nádvorja, kde sa James oprel o kamenný múr a prekrížil si ruky na hrudi. „Vadí ti, že o nás všetci vedia?“

Draco naňho úkosom pozrel a odvrátil sa. Nie, to ho nežralo. Ak mal byť k sebe úprimný, ten vzťah s Jamesom Potterom bol konečne niečo normálne, čo ho v poslednom čase postretlo.

5/100

„Skôr som premýšľal nad niečím iným,“ začal pomaly a konečne sa k Jamesovi otočil tvárou. „Blížia sa sviatky a ja by som ich rád strávil aj s tebou. Nevieš si akosi bez teba tie tri týždne voľna predstaviť.“

Jamesovo srdce urobilo malé salto a jeho oči sa od údivu rozšírili. Stačili mu dva dlhé kroky, aby preklenul vzdialenosť, ktorá ich delila a on si strhol Draca do náručia. Muž sa mu poddal s tichým smiechom.

„Mám to chápať ako tvoj súhlas s mojím... návrhom?“ zamrmlal mu do tmavých vlasov.

James sa odtiahol, tvár mu zdobil širokánsky úsmev. „Áno. Presne tak!“

27. kapitola

1/100

Tmavovlasý muž v kostýme Santu frustrovane zafučal. Zhodil plátené vrece z pleca a dráždivé červeno-čierne krajkové prádlo pre svojho neposlušného škriatka šmaril k nohám postele.

Škriatok spýtavo povytiahol obočie a zagánil naňho. „Nehovor mi, že ani dnes nebude zo sexu nič!“

Santa pokrútil hustou bielou bradou a sadol si. Hlavu si zložil do rúk a stiahol si huňatú čiapku. Aj škriatok si tentoraz povzdychol, zapol si na malej blúze pár gombíkov a skryl vzduvajúce sa prsia v hodvábanej zelenej podprsienke.

„Čo ťa žerie tentoraz?“

„Pýtaš sa, akoby si to nevedela!“ odvrkol a prebodol ju zelenším pohľadom ako mala to prádlo.

2/100

Ginny takmer zaškrípala zubami. „Harry, kedy sa konečne zmieriš s tým, že i naše deti už žijú vlastné životy? Majú prácu, partnerov, vedú normálny sexuálny život,“ dohovárala mu rozčarovane, „zatiaľ čo my by sme im mohli akurát tak závidieť.“

„Chápem to! Vážne! Sú samostatní a ja som na nich hrdý ako by bol každý otec na mojom mieste!“ zvolal a strhol si i bradu. „Ale štvte ma, že to budú prvé Vianoce, kedy nezasadneme k Štedrovečernému stolu ako rodina, chápeš? A všetko to začal Malfoy! Poplietol nášmu synovi hlavu!“

„Možno,“ pripustila, „ale musíš uznať, že je to u nich vzájomné!“

3/100

Harry si pohrdlivo odfrkol a zvalil sa na posteľ. Ruky si skrížil na páse a privrel oči. „Stále som dúfal, že sa s ním Jamie rozíde. Zjavne to bolo iba moje zbožné prianie.“

„Si nenapraviteľný,“ rýpla si doňho Ginny. „Jamie je konečne šťastný. Zdôveril sa nám a našiel si priateľa. Dobre, je možno starší, ale ak si nepostrehol, skvele sa dopĺňajú.“

„Práveže som to postrehol,“ zahundral a na moment sa odmlčal. „Myslíš, že ho má Draco úprimne rád?“

Ginny pokrčila plecami a zošuchla sa z postele. „Pre jeho dobro v to dúfam,“ poznamenala a vytiahla zo šuplíka nočného stolíka vibrátor.

4/100

S predmetnou koristkou zamierila do kúpeľne, s Harryho pohľadom zabudnutým v chrbte. Mračil sa. Nepáčilo sa mu, čo vidí, ale...

„Gin? Kam si myslíš, že s tým ideš?“

„Do vane, ty eunuch!“ prskla britko a zatresla za sebou dvere.

Naježil sa. Mal dojem, akoby mu dala poriadnu facku. Zahrešil, vstal z postele a zamieril za ňou. Otvoril dvere a zatresol ich za sebou.

Ginny sa nestihla ani spamätať, už sa prstami ľavej ruky predieral za jej krajkové prádlo sýtej červenej farby. Zastonala a mocnejšie zovrela v prstoch okraj porcelánovej vane.

Santova druhá ruka jej zovrela v dlani plný prsník. Zastonala.

5/100

O niečo neskôr sedela svojmu manželovi v lone a zamyslene si ho obzerala. Jednou rukou hladkala jeho ploché brucho. Oči prišpendlené na vibrátore, ktorý nestačila použiť.

„Si si istý, že to chceš vyskúšať?“

„Je to dobré na prostatu, nie? Sama si to vravela. A bola si to ty, kto chcel experimentovať, takže...“

„Si nervózny,“ obvinila ho a on očervenel.

„Pravdaže. Som asi jediný heterosexuál, ktorý sa ide nechať pretiahnuť vlastnej manželke. To sa ti zdá byť okej?!“

Ginny sa usmiala. Naklonila sa nad neho, aby ho pobozkala. „Len pokoj. Bude sa ti to páčiť, určite.“

Harry si taký istý nebol.

28. časť

1/100

James blysol pohľadom po svojom partnerovi, ktorý žiaľ nesedel po jeho boku ako by bol rád. Konverzoval s akýsi ťulipasom, ktorému na hlave trónil tmavohnedý príčesok. Otrasný, mimochodom. Zvlášť, keď bolo tak jasne poznať, že je to iba úbohá vlasová náhrada.

„Počul som, že aj vy učíte, ako mladý lord Malfoy,“ zabručal tenký a o hlavu vyšší muž sediaci po jeho pravici.

„Presne tak. Transfiguráciu,“ upresnil a nabodol si na vidličku opekaný zemiačik.

„Človek by si myslel, že Potterov syn sa prinajmenšom pridá k aurorom. Nie je to pre vás nudná práca?“

James v duchu zaškrípal zubami. „Ani v najmenšom.“

2/100

Hubert, tak sa volal ten suchár, ktorý doňho neprestal hustiť a medzirečou sa mu predstavil. Počas tej chvíle, kedy večerali James zistil, že ho už dokonale neznáša.

„Takže vy dvaja tvoríte pár? Nemyslím si, že sa k sebe hodíte,“ trkotal ďalej a tváril sa nielen unudene, ale aj znechutene.

„Ale čo? Prečo máte ten dojem?“

Hubert naňho pohliadol, naklonil sa k nemu a dôverne mu pošepol do ucha: „Ale ostane to iba medzi nami. Mladý Draco je veľmi nestály a okrem toho, každý vie, že bol podozrivý z vraždy svojej manželky. A ďalší postreh, nevyzerá, že vás dokáže... sexuálne uspokojiť.“

3/100

Jamesove modré oči sa rozšírili úžasom. „Máte môj hlboký obdiv, ak také čosi delikátne dokážete posúdiť od pohľadu.“

Hubert sa spokojne zasmial a stiahol ruku pod stôl, aby ju položil na Jamesovo stehno, ktoré pohladil a jemne stlačil. „Rád by som vám predložil istý návrh, povedzme, ale...“

V tej chvíli s mužom cuklo a rozkašľal sa. James sa mračil, Draco sa mračil, Scorpius sa mračil. Hubert mal čo robiť, aby si uvoľnil prisilno pritiahnutú viazanku a zanedlho sa ospravedlnil, krivkajúc od stola, akoby sa mu zmenšili i spodky.

James sa pousmial. Nepotreboval pomoc. Hravo by si s ním poradil sám.

4/100

„Varoval som ťa, že Hubert niečo skúsi,“ zamrmlal Draco v momente, keď sa k nemu prihrnul ako veľká voda. James musel uznať, že ten chlap vyzerá nádherne. Vzal si od neho pohár šampusu a prikývol.

„Varoval.“

Dracovi to ako odpoveď nestačilo. „Čo chcel?“

„Sex. A urazil ťa. Vraj mi v posteli nemôžeš stačiť.“ James si uvedomoval, že bol možno prehnane úprimný, ale svedomie ho neškreglo.

Draco zaprskal, div nezačal chrlieť síru. „Idiot! Impotent jeden!“

Vtedy k nim pristúpil i Scorpius. „Je reč o Hubertovi?“

James prikývol a štrngol si s ním.

„Tak to by ste mali niečo vedieť, páni,“ povedal.

5/100

Draco zúrnil. Do otcovej pracovne vtrhol ako víchor. „Toto si vážne prehnané, nemyslíš?!“

Lucius Malfoy sa vôbec netváril previnilo. Vlastne, on sa tak tváriť ani nevedel. Navyše, vyzeral, že od syna očakáva vďaku.

„Urobil som ti službičku. A buď tej lásky, nerob mi tu scény,“ upozornil ho a mávol prútkom. Dvere na pracovni sa zavreli.

„Službičku?“

Postarší blondín prikývol. „Zdá sa, že o teba ten chlapec skutočne stojí. To je dobrá správa, nie? Tvoju nebohú manželku zaujímali iba peniaze. Nikdy ťa nemilovala a ja som trpkó ľutoval, že som na tom sobáší nástojil.“

„A?“ ozval sa ohromene.

„Máš moje požehnanie.“

29. časť

1/100

Draco vrhol opatrný pohľad do zrkadla a jeho tvár sa konečne uvoľnila. Odo dvier sa naňho previnilo díval James.

„Naozaj ma to mrzí,“ zašomral. „Ešte sa hneváš?“

Draco sa k nemu otočil. Bol odetý iba v nohaviciach a čiernom tielku. „Ani nie. Nemohol si tomu zabrániť a ja som tušil, že sa nejakej tej katastrofe nevyhnem.“

James sa zatváril ublížene a tak sa po ňom Draco natiahol, aby si ho pritiahol do náručia, hoci sa mladší muž mierne vzpieral.

„Nemôžeš mi to mať za zlé, láska, hlavne preto, že poznám, čoho je schopný tvoj strýko George,“ zamrmlal a pobozkal ho.

2/100

James sa poddal. Toto mu jednoducho nemohol zazlievať, ani keby chcel. Naozaj čakal nejaký podraz zo strany svojej podarenej famílie, i keď by si netrúfol ani hádať, že v tom figli nebude mať prsty strýko George, ale jeho syn Fredy.

A to skontroloval všetko. Dokonca si dal záležať na tom, aby každého osobne upozornil, nech nevyvedú nejakú hlúposť. Nepomohlo. Ako mohol tušiť, že to šampanské bude ochutené dúhovým elixírom, ktorý vám zmení vlasy na farebnú kolomaž?

A ešte k tomu sa to stalo jeho návšteve! Jeho milencovi, ktorého vlasy považoval za zlatú aurelu! Tak rád sa v nich prehŕňal prstami...

3/100

Keď sa po chvíli od seba odtrhli, Draco sa pobavene usmieval. „Myslím, že sme si kvit. Je to nanajvýš fér, nemyslíš?“

James nadvihol obočie, ale rýchlo pochopil, na čo Draco narážal. „Aj môj otec nasadil tej štedrovečnej večeri svojskú korunu, to musíš uznať.“

„Iste. Ale nebol taký zadubený, aby nám pridelil oddelené spálne.“

Draco pokrčil plecami. „Nemyslím, že by som mal chuť na intímnosti s vedomím, že tvoj otec môže počúvať za dverami. Nie som masochista. Viem, čo dokáže s prútkom.“

„Aj bez neho,“ zamrmlal James súhlasne, ale iskra v oku nepohasla, keď dodal: „Myslím, že som na niečo prišiel.“

4/100

James našľapoval po drevenej podlahe ovenčenej červeným behúňom opatrne ako mačka, ale aj tak sa kde-tu zavrzganiu nevyhol. Bolo čosi po polnoci a všetci sa už uložili na spánok. Aj on by sa rád, ale spať sám v svojej starej izbe? Nie, takto si sviatky nepredstavoval.

Napokon, otec mu nemôže diktovať, hoci boli pod jeho strechou. Usmial sa, keď dorazil k cieľu a potichu zaklopkal, než otvoril. Draca našiel ležať v posteli s rukami pod hlavou. Vošiel a bezpečne za sebou zavrel dvere.

„Vieš, že som čakal, že ti bude otec strážiť pred dverami?“

James sa tlmene rozosmial. Zábavná predstava.

5/100

Harry sa odkradol od dvier a Ginny ho zamračene pozorovala, než nesúhlasne zamrmlala: „Ak James príde na to, že si Dracovi pridal do jedla elixír na potlačenie túžby, bude zle, to ti hovorím. Ale ty si dobre mienené rady nikdy nepočúval, že, Potter?“

Harry nedbalo mykol plecami a ľahol si k nej. „Toto je iba na úžitok. Obaja budeme pokojne spať bez toho, aby sme museli premýšľať, čo sa asi deje tam vedľa.“

„Si pokrytec.“

„Ja?!“ ohradil sa Harry nafučane.

„Isteže! Ty si sa tiež neplížil ku mne do izby v Brlohu preto, aby si sa so mnou IBA zhováral!“

30. časť

1/100

James vzal Draca za ruku, len čo prekročili prah domu. Ignoroval jeho spýtavé nadvihnutie obočia rovnako ako otcov rezignovaný povzdych.

„Zvykne si,“ zamrmlal a naposledy rodičom zamával, len čo sa s milencom premiestnil nazad pred Rokfortskú bránu.

Harry si útrpne povzdychol a pokrčil plecami. „No, myslím, že to mohlo dopadnúť aj horšie.“

„Hej, mohol ti na ten podraz prísť. Je napokon dobre, že je Malfoy starší o nejaký ten rok, lebo sa isto čudoval. A som si istá, že sa z tej trápnej situácie dostal so sebe vrodenu ľahkosťou a eleganciou.“

„Pche! To tak!“ zamrmlal Harry a zavrel vchodové dvere.

2/100

Čas letel ako voda. Mrazivú zimu nahradila prívetivá jar. Nadýchané snehobiele pokrývky haliace stráne, cesty i strechy domov sa stratili, aby sa príroda mohla konečne prebudiť zo svojho zimného spánku.

Draco vošiel do Veľkej siene a pohľadom prešacoval tváre kolegov, kým sa nezastavil na tej jedinej. Ich pohľady sa preťali a vpili do seba na pár mizivých sekúnd s tým zvláštnym magnetizmom. Prisahal by, že ten mladík má v sebe zabudovaný nejaký radar, ktorý ho za každých okolností spoľahlivo lokalizuje.

Och a tá jeho užitočná mapa s tým nemala vôbec čo robiť. Možno bol márnomyseľný, ale lichotilo mu to. Vážne!

3/100

„O čom si chcel so mnou hovoriť?“ opýtal sa Draco neskrývajúci zvedavosť, len čo vošiel do jeho komnát a zhodil si habit z pliec. Prešiel k písaciemu stolu, za ktorým sa jeho mladý milenec skláňal a len čo zdvihol tú svoju rozkošne strapatú hlavu, pobozkal ho na pery zvlnené v drobnom úsmeve.

Na moment sa odtiahol, pohliadol do modrých očí, ktorých teplo a neha ho zakaždým dokázali odzbrojiť a jeho ústa sa prisali na Jamesove pery znova. Lačnejšie a dravejšie, hoci dotyk úst a jazyka nestrácal nehu.

Odtrhol sa až v momente, keď mu dochádzal dych. Líca mal pokryté rumencom.

4/100

James na tom bol rovnako, ale z toho príjemného omámenia prebral skôr. Natiahol sa po akúsi roztvorenú obálku a podal ju Dracovi, ktorý sa pohodlne usalašil konča roha jeho písacieho stola. A kým sledoval ako muž otvára obálku a vyberá z nej bielu kartičku, jeho ruka spočinula na jeho stehne.

Pod jeho skúmavým dotykom sa naplo, ale možno to bolo tým, že zablúdil až tesne k slabinám plavovlasého slizolinčana. Och, ako rád ho provokoval. A ako veľmi po ňom túžil.

Áno, aj v tejto chvíli. Prial si ponoriť sa do toho vláčneho tela a prial si cítiť ho v sebe.

5/100

Draco sa nedal dvakrát núkať. Aj tak bol vychovávaný podľa hesla – keď dávajú, ber! A tak si vzal Jamesa priamo tam, ležiaceho na písacom stole s doširoka roztiahnutými stehnami, medzi ktorými sa cítil tak dobre.

Páčilo sa mu, čo to s mladíkom robilo. Prosil, žobral o viac. Načahoval sa po ňom, neprestával sa ho dotýkať a volať jeho meno. Objímal ho nohami okolo pása a tisol ho k sebe tak, akoby mali splynúť dovedna.

Nikdy predtým ničो podobné nepoznal. Občas mal pri ňom pocit, že sa mu srdce rozskočí v hrudi, keby nepovedal tie správne kúzlené slová: „Milujem ťa, James!“

6/100

Koniec školského roka sa ukázal akosi priskoro. Aspoň Jamesovi sa to tak zdalo. „Vieš, možno je to tým, že som teraz na poste učiteľa a nie som v pozícii žiaka.“

Draco sa uškrnul. „Možno,“ a podal mu akýsi kus pergamenu s pečiatkou riaditeľky školy.

„Čo je to?“ zaujímal sa James, ale už ho roztváral, aby sa doňho pozrel. Obaja boli na nádvorí a mierili k jedinej voľnej lavičke pod hradným múrom, napoly skrytej v tieni brestov a ružových kríkov.

„Hodnotenie profesorov?“ vydýchol uveličene. „Netušil som, že čosi také vôbec existuje. My sme sa na niečom podobnom určite nepodieľali.“

„Veru nie.“

7/100

Sadli si a James sa pustil do podrobnejšieho štúdia zoznamu. „Skončil som prvý,“ zamrmalal si pre seba a jeho úsmev sa rozšíril, len aby mohol ani nie o päť sekúnd splasnúť, len čo našiel i Dracovo meno. „A ty posledný.“

Dvihol hlavu a ku podivu sa stretol s príjemne uvoľnenou tvárou plavovlasého slizolinčana.

„Vyzeráš, že si na to dostatočne hrdý. Ak som to správne pochopil,“ zamával mu pergamenom pred tým rozkošne spicatým nosíkom, „si najhroší z učiteľského zboru.“

„Ja viem. A áno, ak sa vyžadovaná prísnosť a disciplína rovná najhoršiemu miestu, potom som na seba právnom hrdý.“

A James pochopil.

8/100

„Zbalený?“ informoval sa Draco krátko po večeri, keď sa James ukázal v jeho komnatách. Mladík prikývol, ruky schované vo vreckách nohavíc.

„Naozaj si praješ, aby som sa nastáhoval k tebe?“

„Samozrejme,“ uistil ho Draco okamžite a výraz jeho tváre nadobudol ostražitosť. „Alebo... si si to rozmyslel?“

„Nie, to nie, ja len...“ prečesal si vlasty prstami a z úst sa mu vydral krátky povzdych. „Nebude to Scorpiusovi prekážať?“

Draco sa uškrnul. „Jeho... požehnanie máme už dávno. Okrem toho, má vlastný dom, kde sa po svadbe so svojou ženou presťahuje.“

„Skutočne? Takže... budeme tam len ty a ja?“

„Tebe to vari nestačí?“

9/100

James sa rozosmial a preklenul vzdialenosť, ktorá ich od seba delila, aby sa ukryl v jeho náručí. Občas to tak robieval. Občas, ak si nebol niečím na sto percent istý. Ale v jednom si istý bol. V Dracovi. A v jeho citoch.

Boli čisté ako krištáľ. Boli krásne a mužovo srdce mu bolo oddané. Dobre, nie vždy sa v názoroch zhodovali, ale zakaždým prišli na nejaký kompromis.

Už týždne mal dojem, že našiel, čo hľadal. Cítil sa plný a šťastný. Mal pre koho a prečo žiť. Draco bol nielen skvelý priateľ a milenec, ale i radca. Múdry, príjemný, elegantný muž.

10/100

James sledoval svadbu takmer bez mihnutia oka. Lily a Scorpius? Ešte stále tomu nemohol uveriť. To oznámenie, ktoré dostal v jedno poobedie ho zasiahlo ako blesk z jasného neba. Ľutoval len jedno a síce, že nevidel svojho otca, ako sa zatváril, keď mu to oznamovali.

Draco ho prebral zo snenia, keď si s ním preplietol prsty a ukazovákom našiel jeho prsteník. Ich pohľady sa streli práve vo chvíli, keď si dvojica pred oltárom povedala svoje áno.

James naprázno prehlto. Vyložil si ten strieborný pohľad správne? Možno nie. Z tých textov, ktoré ešte stále prekladal z parselčiny mu už občas prepínalo.

11/100

Lenže Dracove pery sa mierne zvlنili a on sa k nemu naklonil. Jeho pery sa dostali do bezprostrednej blízkosti Jamesovho ucha, aby vyslovili nahlas to, na čo už nejakú chvíľu myslel.

A len čo to vyslovil, Jamesov stisk Dracovej ruky zosilnel. Díval sa naňho nebovomodrymi očami a s neveriacim úsmevom, než sa čelom neoprel o to jeho a s nadpozemským pocitom spokojnosti neodvetil sotva počuteľným šeptom: „Áno, láska. Áno!“

Mladomanželia stojaci pred oltárom sa pobožkali a vzduchom sa rozletela záplava ružových lupeňov.

Len Harry sa odrazu zatváril kyslo a prevrátil očami. „Sakra, nech to nie je to, čo si myslím!“

oooOOOoooOOOooo

Koniec